
Document de ședință

A8-0399/2017

18.12.2017

RAPORT

referitor la guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul
oceanelor noastre în contextul ODD-urilor pentru 2030
(2017/2055(INI))

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Raportor: José Inácio Faria

Raportoare pentru aviz (*):
Cláudia Monteiro de Aguiar, Comisia pentru transport și turism

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 54 din Regulamentul de procedură

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE	38
AVIZ AL COMISIEI PENTRU TRANSPORT ȘI TURISM.....	40
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PESCUIT	49
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	58
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	59

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre în contextul ODD-urilor pentru 2030 (2017/2055(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 10 noiembrie 2016 intitulată „Guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre” (JOIN(2016)0049),
- având în vedere proiectul de concluzii ale Consiliului din 24 martie 2017 privind „Guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre”,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 29 martie 2017 privind Comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - „Guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre” (JOIN(2016)0049)¹,
- având în vedere documentul adoptat de Adunarea Generală a ONU la 25 septembrie 2015, intitulat „Transformarea lumii în care trăim: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă” și cele 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD) incluse în acesta,
- având în vedere obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14 din Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă (ODD 14), care încurajează conservarea și exploatarea sustenabilă a oceanelor, a mărilor și a resurselor marine în scopul dezvoltării durabile;
- având în vedere Acordul de la Paris din 2015 adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016, și contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (CPSN) prevăzute pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră,
- având în vedere Convenția privind diversitatea biologică (CBD), care a intrat în vigoare la 29 decembrie 1993, precum și obiectivele de la Aichi din Planul strategic pentru diversitatea biologică 2011-2020, adoptate în octombrie 2010,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), completată de Acordul pentru aplicarea prevederilor UNCLOS în legătură cu conservarea și gestionarea stocurilor de pești anadromi și a stocurilor de pești mari migratori (UNFSA), de Codul de conduită al Organizației Națiunilor Unite pentru un pescuit responsabil și de politica comună în domeniul pescuitului a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES) din 3 martie 1973,
- având în vedere articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

---

¹ REX/482 EESC-2016

- având în vedere documentul adoptat în cadrul Conferinței ONU privind oceanele la 9 iunie 2017 la New York, intitulat „Oceanul nostru, viitorul nostru: apel la acțiune”,
- având în vedere Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 decembrie 2015 intitulată „Închiderea buclei - un plan de acțiune al UE pentru economia circulară” (COM(2015)0614),
- având în vedere mandatul său de negociere cu privire la pachetul privind deșeurile [propuneri de modificare a Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive¹, a Directivei 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje², a Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeurii³, a Directivei 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz⁴, a Directivei 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE⁵, precum și a Directivei 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE)⁶],
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului,
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”),
- având în vedere Comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre” (JOIN (2016)0049),
- având în vedere politica maritimă integrată a Uniunii Europene din 2007 (COM(2007)0575) și raportul din 2012 privind progresele realizate (COM(2012)0491),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2011 de instituire a unui program de susținere a continuării dezvoltării unei politici maritime integrate⁷,
- având în vedere Comunicarea Comisei Europene din 15 octombrie 2009 intitulată „Dezvoltarea dimensiunii internaționale a politicii maritime integrate a Uniunii

¹ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

² JO L 365, 31.12.1994, p. 10.

³ JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

⁴ JO L 269, 21.10.2000, p.34.

⁵ JO L 266, 26.9.2006, p. 1.

⁶ JO L 197, 24.7.2012, p. 38.

⁷ JO L 321, 5.12.2011, p. 1.

Europene” (COM(2009)0536),

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 2016/1625 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă¹,
- având în vedere Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim²,
- având în vedere Acordul de la Paris din 2015 adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016, și contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (CPSN) prevăzute pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră,
- având în vedere Strategia Uniunii Europene în materie de securitate maritimă, adoptată de Consiliul European la 24 iunie 2014,
- având în vedere Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE³,
- având în vedere mandatul său de negociere referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 martie 2017 referitoare la o politică integrată a Uniunii Europene pentru regiunea arctică⁵,
- având în vedere Directiva 2012/33/UE din 21 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din combustibilii marini și evaluarea de impact în curs de realizare privind extinderea zonelor de control al emisiilor de sulf în apele europene,
- având în vedere propunerea către Organizația Maritimă Internațională (OMI) adresată de țări din regiunea Mării Baltice și a Mării Nordului în vederea introducerii unor zone desemnate de control al emisiilor de oxizi de azot (NECA),
- având în vedere Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură,
- având în vedere Rezoluția sa din 1 decembrie 2016 referitoare la răspunderea,

---

¹ JO L 251, 16.9.2016, p. 77.

² JO L 257, 28.8.2014, p. 135.

³ JO L 123, 19.5.2015, p. 55.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2017)0035.

⁵ Texte adoptate, P8_TA(2017)0093.

despăgubirile și garantarea financiară pentru operațiunile petroliere și gaziere offshore¹,

- având în vedere raportul de politică al Comitetului de consiliere științifică al academiilor europene din 28 ianuarie 2016 intitulat „Sustenabilitatea marină într-o epocă de schimbare a oceanelor și mărilor”,
- având în vedere studiul Parlamentului European (PE 569.964) din noiembrie 2015 intitulat „Obiective de reducere a emisiilor pentru aviația internațională și transportul maritim”,
- având în vedere anexa privind „Măsuri de stimulare a tranziției către o energie curată” la comunicarea intitulată „Energie curată pentru toți europenii” (COM(2016)0860);
- având în vedere cea de-a patra ediție a conferinței intitulate „Oceanul nostru”, organizată de Uniunea Europeană în Malta în perioada 5 - 6 octombrie 2017,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la politica maritimă integrată (PMI) – Evaluarea progreselor înregistrate și noi provocări²,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 februarie 2014 intitulată „O strategie europeană pentru stimularea creșterii economice și crearea de locuri de muncă în turismul maritim și costier” (COM(2014)0086),
- având în vedere concluziile Consiliului privind „Prioritățile politicii UE în domeniul transportului maritim până în 2020: competitivitate, decarbonizare, digitizare în vederea asigurării conectivității la nivel mondial, precum și o piață internă eficientă și un sector maritim de talie mondială” (9976/17),
- având în vedere raportul Agenției Europene de Mediu (AEM) referitor la „Zonele marine protejate în mările Europei” (EEA 3/2015),
- având în vedere studiul Comisiei Europene intitulat „Realizarea potențialului regiunilor ultraperiferice în sensul unei creșteri albastre sustenabile”,
- având în vedere Convenția de la Helsinki din 1992 privind protecția mediului marin din zona Mării Baltice, care a intrat în vigoare la 17 ianuarie 2000, Planul de acțiune HELCOM pentru Marea Baltică, adoptat de către toate statele costiere și UE în 2007, precum și Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice,
- având în vedere Rezoluția nr. 69/292 din iunie 2015 a Adunării Generale a ONU referitoare la dezvoltarea unui instrument internațional cu caracter juridic obligatoriu privind conservarea și utilizarea sustenabilă a diversității biologice marine a zonelor din afara jurisdicțiilor naționale,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 septembrie 2012 intitulată „«Creșterea albastră»: oportunități pentru o creștere sustenabilă în domeniul marin și maritim” (COM(2012)0494),

---

¹ Texte adoptate, P8_TA(2016)0478.

² JO C 70 E, 8.3.2012, p. 70.

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 ianuarie 2014 intitulată „Energia albastră: Acțiuni necesare pentru valorificarea potențialului exploatarea energiei oceanice în mările și oceanele europene până în 2020 și ulterior”,
  - având în vedere Rezoluția sa din 2 iulie 2013 referitoare la Creșterea albastră: consolidarea creșterii durabile în sectoarele de transport marin, maritim și de turism ale UE¹,
  - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru transport și turism, precum și cel al Comisiei pentru pescuit (A8-0399/2017),
- A. întrucât este general acceptat faptul că sănătatea ecologică a oceanelor este grav amenințată și se află în pericol de a fi afectată ireversibil, în cazul în care comunitatea internațională nu depune eforturi specifice și coordonate;
  - B. întrucât acumularea și răspândirea deșeurilor marine se pot număra printre amenințările la adresa sănătății oceanelor lumii care înregistrează cea mai rapidă dezvoltare; întrucât microplasticul suscită o îngrijorare deosebită, deoarece din cauza dimensiunii sale reduse, ajunge într-o gamă largă de organisme (păsări de mare, pești, midii, viermi de nisip din specia *Arenicola marina* și zooplancton); întrucât cele 150 de milioane de tone de materiale plastice care se estimează că s-au acumulat în oceanele lumii provoacă grave daune mediului și economiilor, inclusiv comunităților costiere, turismului, transportului maritim și pescuitului;
  - C. întrucât presiunile care acționează în momentul de față asupra mediului marin includ deteriorarea habitatelor și ecosistemelor, existența unor substanțe periculoase persistente în sedimente și corpurile de apă, degradarea barierelor de corali, speciile invazive, poluarea și îmbogățirea cu nutrienți, traficul maritim, exploatarea materiilor prime și exploatarea excesivă a speciilor marine, acidificarea și încălzirea apelor induse de schimbările climatice;
  - D. întrucât între aproximativ 4,8 milioane și 12,7 milioane de tone de deșeuri de plastic, cum ar fi ambalaje alimentare și sticle de plastic, au fost duse de valuri în larg doar în 2010², reprezentând între 1,5 % și 4,5 % din producția mondială totală de plastic, iar cantitatea cumulată de deșeuri va determina creșterea de zece ori a cantității totale de plastic aruncată în mare până în 2020;
  - E. întrucât „gunoi” înseamnă deșeuri de dimensiuni mici în zone accesibile publicului care au fost aruncate în mod necorespunzător în mediu (pe uscat, în apă dulce și în mare), intenționat sau din neglijență;
  - F. întrucât oceanele sunt poluate cu peste 100 de tone de deșeuri plastice și microplastic,

¹ JO C 75, 26.2.2016, p. 24.

² „Plastic waste inputs from land into the ocean” (Deșeurile de plastic din mare provenite de pe țărm), Jenna R. Jambeck, Roland Geyer, Chris Wilcox, Theodore R. Siegler, Miriam Perryman, Anthony Andrady, Ramani Narayan, Kara Lavender Law, *Science*, Vol. 347, nr. 6223, 13 februarie 2015, pp. 768-771.

iar viața oceanelor este amenințată de aceste deșeuri;

- G. întrucât, dacă nu apar modificări semnificative, până în anul 2100, mai mult de jumătate dintre speciile marine la nivel mondial ar putea fi pe cale de dispariție;
- H. întrucât utilizarea plasticului pentru produse de consum a devenit din ce în ce mai răspândită, iar producția a crescut constant încă din momentul în care acest material a început să fie utilizat pentru prima oară pe scară largă acum jumătate de secol, producția mondială ajungând la circa 322 de milioane de tone de plastic în 2015; întrucât creșterea producției, combinată cu modificarea modului în care utilizăm plasticul și cu evoluțiile demografice, au dus la creșterea cantității de deșeuri din plastic aruncate în oceanele noastre; întrucât, dacă această tendință continuă, conform UNEP, aproape 33 de miliarde de tone de plastic se vor acumula până în 2050;
- I. întrucât 80 % din deșeurile marine provin de pe uscat și, în consecință, problema deșeurilor marine nu poate fi soluționată eficient în timp fără a aborda în primul rând chestiunea politicilor și măsurilor eficace în vederea reducerii și limitării deșeurilor pe uscat;
- J. întrucât cele mai comune forme de deșeuri sunt filtrele de țigări, pungile de plastic, echipamentele de pescuit, cum ar fi plasele de pescuit, și toate tipurile de ambalaje; întrucât între 60 % și 90 % din deșeurile marine au fost fabricate folosind unul sau mai mulți polimeri din plastic, cum ar fi polietilena (PE), polietilentereftalatul (PET), polipropilena (PP) și policlorura de vinil (PVC), toate fiind caracterizate printr-un timp de degradare extrem de lung; întrucât, prin urmare, pentru ca majoritatea materialelor plastice fabricate astăzi să dispară, vor fi necesare decenii sau chiar secole;
- K. întrucât deșeurile din plastic cauzează decesul și îmbolnăvirea speciilor sălbatice marine prin sufocare, încălcire și intoxicare; întrucât materialele plastice, care sunt fragmentate de valuri și lumina solară până formează microparticule cu un diametru mai mic de 5 mm, ajung în stomacul unor specii marine cum ar fi midiile, viermii și zooplanctonul, în timp ce nanomaterialele de plastic, care au o dimensiune de abia o jumătate de milimetru, penetrează membranele celulare și nucleele animalelor marine mici; întrucât deșeurile de plastic care sunt invizibile cu ochiul liber intră în lanțul alimentar chiar de la începutul său;
- L. întrucât, potrivit UNEP, costul estimat exprimat în capital natural al deșeurilor marine de plastic este de aproximativ 8 miliarde USD anual,¹ iar pescuitul, transportul maritim, turismul și industria de agrement sunt doar câteva dintre numeroasele sectoare afectate de poluarea marină;
- M. întrucât, până când nu există o definiție convenită la nivel internațional a biodegradabilității (în mediul marin), adoptarea de produse din plastic etichetate ca „biodegradabile” nu va genera o scădere semnificativă nici a cantității de plastic care pătrunde în ocean, nici a riscului de impact fizic și chimic asupra mediului marin;
- N. întrucât poluarea cu nutrienți (eutrofizarea) provenind din diverse surse, inclusiv

---

¹ Marine Plastic Debris and Microplastics (Deșeuri marine de plastic și microplasticul), UNEP: <https://wedocs.unep.org/rest/bitstreams/11700/retrieve>

scurgerile agricole, apele uzate și deversările de ape reziduale, suprasolicita mediile marine cu concentrații înalte de azot, fosfor și alte substanțe nutritive, care pot produce mari înfloriri ale algelor, a căror descompunere după moarte consumă oxigen, creând, în același timp, „zone moarte” sărace în oxigen (suferind de hipoxie), în care peștii și alte organisme marine nu se pot dezvolta; întrucât se estimează că, în prezent, există 500 de zone moarte în lume și că există mult mai multe zone care suferă de efectele adverse ale unei poluări puternice cu nutrienți;

- O. întrucât, din cauza dependenței lor extreme de sunetele subacvatice pentru funcțiile de bază ale vieții, precum căutarea hranei și a partenerilor, și a absenței oricărui mecanism de protecție, viața marină este amenințată de zgomotul industrial provenit din transportul maritim, explorarea seismică și sonarul naval utilizat pentru exercițiile de pregătire de rutină, fapt care poate conduce la deteriorarea auzului, la mascarea semnalelor de comunicare și navigare ale animalelor, precum și la probleme fiziologice și reproductive;
- P. întrucât pierderea biodiversității marine slăbește ecosistemul oceanic și capacitatea sa de a face față perturbărilor, de a se adapta la schimbările climatice și de a-și juca rolul de regulator climatic și ecologic la nivel global; întrucât schimbările climatice cauzate de activitatea umană au un impact direct asupra speciilor marine, modificându-le abundența, diversitatea și distribuția și afectându-le modul de a se alimenta, dezvolta și reproduce, precum și relațiile dintre specii;
- Q. întrucât, având în vedere natura transfrontalieră a oceanelor, activitățile și presiunile produse de acestea fac necesară colaborarea guvernelor din toate regiunile marine pentru a asigura sustenabilitatea resurselor comune; întrucât multitudinea și complexitatea măsurilor în materie de guvernare a oceanelor impun, prin urmare, o gamă largă de cunoștințe interdisciplinare, precum și cooperarea la nivel regional și internațional;
- R. întrucât zonele economice exclusive (ZEE) ale statelor membre ale Uniunii Europene se întind pe 25,6 milioane de km², suprafață situată aproape în totalitate în regiunile ultraperiferice și în țările și teritoriile de peste mări, Uniunea Europeană fiind, astfel, cel mai mare domeniu maritim din lume; întrucât, prin urmare, UE are datoria să-și asume un rol de frunte în stabilirea unei guvernări internaționale a oceanelor, care trebuie să fie eficace și ambițioasă;
- S. întrucât cercetările au demonstrat că impactul direct al unei scurgeri de petrol asupra organismelor marine și a sistemelor și proceselor biologice ar putea include tulburări comportamentale și moarte în rândul speciilor marine, proliferare microbiană, hipoxie (reducerea concentrațiilor de oxigen din apă), efecte toxice ale substanțelor chimice utilizate pentru dispersarea petrolului și moartea coralilor de adâncime;
- T. întrucât transportul maritim are un impact asupra climei la nivel global și asupra calității aerului ca urmare a emisiilor de CO₂ și a altor emisii, cum ar fi cele de oxizi de azot, oxizi de sulf, metan, particule în suspensie și negru de fum;
- U. întrucât prospectarea, forarea și transportul petrolului și al gazelor naturale situate în subsolul marin în multe părți ale lumii pot aduce daune grave zonelor marine sensibile și pot perturba speciile marine; întrucât, în multe cazuri, explorarea și forajele petroliere

și de gaze sunt permise în zonele marine protejate (ZMP) sau în apropierea acestora;

- V. întrucât articolul 191 din TFUE obligă UE să asigure un nivel ridicat de protecție în cadrul politicii sale de mediu, inclusiv prin aplicarea principiului precauției și a principiului „poluatorul plătește”;
- W. întrucât riscurile reprezentate de utilizarea păcurii grele în transportul maritim din regiunea arctică sunt multiple: în cazul deversărilor, acest combustibil deosebit de dens se emulsionează, se scufundă și poate fi transportat pe distanțe extrem de lungi dacă este prins în gheață; păcura grea deversată reprezintă un risc enorm pentru securitatea alimentară a comunităților indigene din zona arctică, a căror subzistență depinde de pescuit și de vânătoare; arderea păcurii grele produce oxizi de sulf și metale grele, precum și cantități mari de negru de fum care, odată depuse pe gheața din zona arctică, stimulează absorbția căldurii în masa de gheață, accelerând procesul de topire și efectele schimbărilor climatice; întrucât transportul și utilizarea păcurii grele sunt interzise de OMI în apele din jurul regiunii antarctice;
- X. întrucât emisiile de oxizi de azot, în special în orașele portuare și regiunile costiere, sunt generate în mare măsură de transportul maritim și reprezintă o preocupare majoră în materie de sănătate publică și de protecție a mediului în Europa; întrucât emisiile totale de oxid de azot provenite din transportul maritim în UE sunt încă în mare măsură nereglementate și, dacă acestea nu sunt diminuate, se estimează că vor depăși emisiile de oxid de azot terestre deja în 2020¹;
- Y. întrucât, atunci când sunt ancorate în porturi, navele își folosesc în general motoarele auxiliare pentru a genera energie electrică pentru comunicații, iluminat, ventilație și alte echipamente aflate la bord; întrucât această ardere de combustibil este asociată cu emisia unei serii de poluanți precum dioxidul de sulf (SO₂), oxizii de azot (NO_x), negrul de fum și particulele în suspensie (PM);
- Z. întrucât alimentarea cu energie electrică de la mal (SSE) implică conectarea navelor la rețeaua de energie electrică a portului pe perioada în care se află la dană; întrucât, în marea majoritate a locurilor, mixul energetic utilizat pentru a produce SSE produce mai puține emisii decât arderea de combustibil pe nave²; întrucât legislația în vigoare, cum ar fi Directiva (UE) 2016/802 privind sulful, recunoaște în mod clar utilizarea SSE ca alternativă la cerința de a utiliza combustibili marini cu conținut scăzut de sulf, în timp ce Directiva 2014/94/UE privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi impune statelor membre să asigure faptul că sursele de alimentare cu SSE se instalează în mod prioritar în porturile care aparțin rețelei centrale TEN-T și în alte porturi până la 31 decembrie 2025;
- AA. întrucât, potrivit dovezilor științifice prezentate în cel de-al cincilea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) pentru 2014,

---

¹ Agenția Europeană de Mediu, „The impact of international shipping on European air quality and climate forcing” (Impactul transportului maritim internațional asupra calității aerului și a factorilor ce influențează schimbările climatice în Europa), 2013.

² Winkel, R., Weddige, U., Johnson, d., Hoen, V., și Papaefthimiou, S. (2015), „Shore Side Electricity in Europe: Potential and environmental benefits” (Alimentarea cu energie electrică de la mal în Europa: potențial și beneficii pentru mediu), politica energetică, DOI: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421515300240>

încălzirea sistemului climatic este fără echivoc, schimbările climatice sunt o realitate, iar activitățile umane au fost principala cauză a încălzirii observate începând cu mijlocul secolului al XX-lea, efectele larg răspândite și semnificative ale schimbărilor climatice fiind deja evidente în cadrul sistemelor naturale și umane de pe toate continentele și oceanele;

- AB. întrucât aproape 90 % din energia eoliană pe plan mondial se găsește în turbulențele de deasupra oceanelor lumii, iar vântul, valurile și curenții conțin în total de 300 de ori mai multă energie decât consumul actual de energie al oamenilor; întrucât, în conformitate cu raportul pentru 2010 al Asociației Europene pentru Energia Oceanelor (EU-OEA), energia oceanică instalată ar putea ajunge la 3,6 GW până în 2030, ridicându-se la aproape 188 GW până la mijlocul secolului, în timp ce, în 2050, existența în Europa a unei industrii energetice oceanice la nivel de lider mondial ar putea preveni emiterea în atmosferă a 136,3 milioane de tone de CO₂ pe an și ar putea crea 470 000 de noi locuri de muncă ecologice;
- AC. întrucât IPCC afirma în 2015 că, pentru a limita încălzirea climei la 2°C până la sfârșitul secolului, trebuie să rămână neexploatate o treime din rezervele de petrol, o jumătate din rezervele de gaz și peste 80 % din rezervele de cărbune;
- AD. întrucât Acordul de la Paris urmărește „atingerea cât mai curând posibil, la nivel mondial, a punctului maxim al emisiilor de gaze cu efect de seră”, în scopul de a limita creșterea temperaturii medii globale la mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale, și depunerea de eforturi în vederea limitării creșterii temperaturii la 1,5 °C, în timp ce Organizația Meteorologică Mondială (OMM) a semnalat recent că încălzirea globală a crescut în 2016 la un nivel remarcabil de 1,1 °C peste nivelurile preindustriale;
- AE. întrucât neîndeplinirea obiectivului Acordului de la Paris de limitare a creșterii temperaturii medii cu mult sub 2 °C ar avea efecte enorme asupra mediului și costuri economice deosebit de mari, inclusiv, printre altele, o creștere a probabilității de a atinge puncte critice în care nivelurile temperaturii ar începe să limiteze capacitatea naturii de a absorbi carbonul în oceane;
- AF. întrucât utilizarea energiei eoliene în largul mării și a energiei oceanice (energia valurilor, energia mareelor, energia termică a mărilor) reprezintă o sursă potențială importantă de energie curată, cu condiția să se respecte mediul și ecosistemele existente; întrucât această energie curată oferă UE nu numai posibilitatea de a genera creștere economică și de a crea locuri de muncă calificate, ci și posibilitatea de a spori gradul de securitate al surselor sale de energie și de a-și crește competitivitatea datorită inovației tehnologice;
- AG. întrucât îmbunătățirea guvernancei oceanelor va contribui la crearea unor condiții de concurență echitabile la nivel global pentru mediul de afaceri, inclusiv pentru sectorul european al energiei oceanice;
- AH. întrucât poluarea marină, de exemplu introducerea directă sau indirectă de deșeuri, substanțe sau energie, inclusiv de surse sonore submarine de origine umană, produce sau poate să producă efecte dăunătoare asupra resurselor vii sau a ecosistemelor marine, ducând la sărăcirea biodiversității, la generarea unor riscuri pentru sănătatea umană, la crearea de obstacole pentru activitățile maritime și la modificarea calității apelor;

- AI. întrucât UE trebuie să joace un rol important în discuțiile și negocierile care au loc în cadrul forurilor internaționale, pentru ca toți actorii implicați să își asume responsabilitatea în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră sau de poluanți, precum și pentru a face față provocărilor tot mai mari legate de gestionarea sustenabilă a resurselor;
- AJ. întrucât exploatarea surselor marine regenerabile de energie ar putea contribui la obiectivul autonomiei energetice a insulelor mici din UE;
- AK. întrucât transparența în cadrul organizațiilor internaționale este un element esențial pentru a asigura responsabilitatea democratică și incluziunea;
- AL. întrucât mările și oceanele pot deveni surse importante de energie ecologică; întrucât această energie regenerabilă marină oferă UE nu numai posibilitatea de a genera creștere economică și de a crea locuri de muncă calificate, ci și posibilitatea de a spori gradul de securitate al surselor sale de energie și de a-și crește competitivitatea datorită inovației tehnologice; întrucât exploatarea acestei resurse locale implică un aspect deosebit de important pentru statele și regiunile insulare, în special pentru regiunile ultraperiferice, unde energia oceanelor ar putea contribui la autonomia lor energetică și înlocui energia generată de centrale diesel la un cost ridicat,

Îmbunătățirea cadrului internațional de guvernare a oceanelor

1. reamintește rolul esențial al oceanelor și al mărilor pentru sprijinirea vieții pe Pământ, pentru dezvoltarea sustenabilă, pentru ocuparea forței de muncă și pentru inovare, precum și pentru furnizarea de servicii și activități recreative; împărtășește îngrijorarea crescândă cu privire la necesitatea unei guvernări și protecții a oceanelor mai eficace și integrate;
2. salută comunicarea comună privind guvernarea internațională a oceanelor și acțiunile propuse, care subliniază angajamentul UE de a atinge obiectivele de conservare și utilizare sustenabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine, astfel cum au fost identificate în cadrul ODD 14 al Agendei 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă; recunoaște natura transversală a subiectului și necesitatea unei abordări coordonate și integrate, pentru a se asigura o mai bună guvernare a oceanelor; solicită UE să își asume un rol de lider în calitate de actor global, care să consolideze guvernarea internațională a oceanelor și să acopere lacunele, datorită cunoștințelor de specialitate acumulate în ceea ce privește dezvoltarea unei abordări sustenabile a gestionării oceanelor;
3. reamintește caracterul integrat și indivizibil al tuturor obiectivelor de dezvoltare durabilă, precum și interconexiunile și sinergiile dintre acestea, și reiterează importanța esențială a tuturor acțiunilor întreprinse de UE în conformitate cu Agenda 2030, inclusiv cu principiile reafirmate în acestea;
4. invită Comisia să stabilească termene clare, să prezinte propuneri legislative, dacă este cazul, și să colaboreze cu statele membre pentru a îmbunătăți cooperarea în domenii cum ar fi cercetarea oceanică, consolidarea capacităților și transferul de tehnologie, precum și să instituie mecanisme pentru a sprijini coordonarea, precum și monitorizarea și evaluarea continuă la nivelul UE, în scopul de a pune în aplicare cu succes acțiunile

enumerare în comunicarea comună; subliniază dispozițiile din tratat privind principiul precauției și principiul „poluatorul plătește” și subliniază importanța abordării ecosistemice în cadrul tuturor acțiunilor UE privind guvernarea oceanelor;

5. reiterează puternica dimensiune maritimă a obiectivelor de dezvoltare durabilă, în special în ceea ce privește obiectivul 14 (conservarea și utilizarea sustenabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine), dar fără a se limita la acesta;
6. salută și sprijină pe deplin documentul „Oceanul nostru, viitorul nostru: Apel la acțiune”, adoptat de Conferința ONU privind oceanele din iunie 2017, pentru a sprijini realizarea ODD 14 referitor la conservarea și utilizarea sustenabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru o dezvoltare sustenabilă; ia act cu mare satisfacție de cele 1 328 de angajamente voluntare ale guvernelor, altor organizații interguvernamentale și ale societății civile, sectorului privat, instituțiilor academice și de cercetare și comunității științifice în vederea conservării oceanelor și a îmbunătățirii gradului de sensibilizare a publicului cu privire la importanța oceanelor pentru supraviețuirea omului;
7. reamintește că Uniunea Europeană dispune de un ansamblu cuprinzător de instrumente legislative și de gestionare axate pe elemente distincte de guvernare a oceanelor, dar cu toate acestea, mărilor regionale ale UE rămân într-o stare critică, date fiind exploatarea excesivă a resurselor, impactul poluanților organici și anorganici asupra sănătății oceanului și a productivității, pierderea biodiversității, degradarea habitatelor, speciile invazive, declinul comunităților costiere și conflicte între sectoarele marine;
8. invită Comisia să dea curs comunicării comune privind guvernarea oceanelor, publicând un raport intermediar privind măsurile revizuite și un calendar exact al măsurilor viitoare și stabilind legături între aceste măsuri și inițiativele europene existente, precum și instrumentele internaționale existente;
9. încurajează Comisia să propună Consiliului, acolo unde este cazul, inițiative cu privire la dezvoltarea de parteneriate oceanice cu importanți parteneri internaționali pentru a promova obiectivul de îmbunătățire a guvernării globale și a coerenței politicilor și să folosească cadrele bilaterale de cooperare existente, cum ar fi dialogurile la nivel înalt pentru pescuit și afaceri maritime, pentru a realiza noi progrese;
10. recunoaște rolul important jucat de Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), care a oferit un cadru juridic de bază prin care să se coordoneze eforturile și să se asigure coerență în abordarea chestiunilor mondiale legate de ocean; îndeamnă statele membre costiere să își respecte datoria ce le revine în temeiul UNCLOS de a proteja și conserva mediul marin și resursele sale vii și datoria de a preveni și controla poluarea marină; ia act de faptul că statele membre sunt răspunzătoare pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea obligațiilor lor internaționale de combatere a acestui tip de poluare;
11. invită statele să își îmbunătățească sistemele juridice pentru conservarea oceanelor noastre; solicită recunoașterea la nivel internațional a conceptului de „daune ecologice” în cazuri de poluare marină, astfel încât să se poată solicita despăgubiri atunci când se constată că a avut loc o încălcare; solicită introducerea principiului lanțului responsabilităților, menit să stabilească persoanele responsabile de daunele cauzate

mediului de-a lungul întregului lanț de comandă;

12. subliniază că UE ar trebui să încerce să asigure faptul că prevederile privind pescuitul au un rol important în ceea ce privește viitorul instrument obligatoriu din punct de vedere juridic în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS) în materie de conservare și utilizare sustenabilă a diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale;
13. îndeamnă toate statele să devină parte la instrumentele relevante din domeniul pescuitului, în special la Acordul de conformitate al FAO, la Acordul ONU privind stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori și la Acordul privind măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (PSMA), precum și să pună în aplicare pe deplin dispozițiile acestor instrumente și alte planuri internaționale de acțiune ale FAO;
14. salută progresele înregistrate de UE în ceea ce privește dimensiunea externă a PCP; subliniază că această dimensiune, inclusiv acordurile internaționale și de parteneriat, reprezintă un instrument important prin care se pot promova standardele sociale și de mediu ale UE și dispozițiile sale de combatere a pescuitului INN la nivel internațional;
15. remarcă faptul că Inițiativa pentru transparența în domeniul pescuitului (FITI) a adoptat recent un standard global; încurajează statele să solicite aderarea la FITI; invită UE și statele sale membre să sprijine această inițiativă;
16. consideră că asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru flota de pescuit a UE este extrem de importantă, mai ales având în vedere standardele înalte de mediu ale UE și standardele legate de sustenabilitate pe care navele sale trebuie să le respecte;
17. insistă ca UE să promoveze, în cadrul forurilor internaționale și al cooperării bilaterale, aceleași standarde de mediu pentru pescuit care trebuie respectate de navele UE, pentru a evita ca propria flotă să fie dezavantajată în ceea ce privește sustenabilitatea în materie de mediu;
18. reamintește Rezoluția nr. 2749 (XXV) a ONU din 17 decembrie 1970, prin care se recunoaște că „fundul mărilor și oceanelor și subsolul lor, în afara limitelor jurisdicției naționale, precum și resursele din zona în cauză, reprezintă patrimoniul comun al umanității”, precum și articolul 136 din Convenția de la Montego Bay în care se prevede că „fundul mărilor și oceanelor, în afara limitelor jurisdicției naționale, și resursele aferente, fac parte din patrimoniul comun al umanității”;
19. invită Comisia să încurajeze statele membre să înceteze subvenționarea licențelor de explorare și exploatare minieră în zonele aflate în afara jurisdicției naționale și eliberarea de autorizații de exploatare minieră pe platourile lor continentale;
20. constată, de asemenea, în ceea ce privește dreptul internațional privind poluarea aerului, că, în temeiul UNCLOS, statele membre nu sunt autorizate să inspecteze navele, chiar și în cazul în care există dovezi concludente de încălcare a obligațiilor; invită, prin urmare, părțile din cadrul ONU să consolideze cadrul juridic al UNCLOS cu scopul de a remedia orice lacune existente în materie de guvernare și de a institui mecanisme de asigurare a respectării legii solide pentru legislația internațională în materie de mediu;

21. solicită să fie instituit un cadru de reglementare internațională privind combaterea deșeurilor și a poluării nucleare din oceane și de pe fundul mării, vizându-se instituirea unor măsuri concrete de limitare a impactului lor asupra mediului și sănătății și de curățare a fundului mării de agenți poluanți;
22. subliniază că asigurarea transparenței, inclusiv a accesului public la informații, a implicării părților interesate, a participării publicului la procesul decizional și a accesului la justiție în probleme de mediu, potrivit cerințelor Convenției de la Aarhus, precum și legitimitatea organizațiilor ONU, inclusiv răspunderea publică a reprezentanților țărilor în cadrul organismelor internaționale, cum ar fi Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Autoritatea Internațională pentru Fundul Mărilor și Oceanelor (ISA), reprezintă o chestiune prioritară pentru abordarea deficiențelor existente în materie de guvernare; invită statele membre și Comisia să colaboreze prin intermediul ISA în vederea asigurării transparenței cu privire la metodele sale de lucru și a unei capacități efective de a evalua impactul asupra mediului, precum și să asigure o protecție eficientă a mediului marin împotriva efectelor dăunătoare și protecția și conservarea mediului marin, astfel cum se prevede în părțile XI și XII din Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării;
23. invită statele membre să își asume un rol proactiv și progresiv în cadrul organismelor internaționale, pentru a propune reforme în materie de transparență și a crește gradul general de ambiție în materie de mediu al acțiunilor întreprinse;
24. subliniază că îmbunătățirea cadrului de guvernare a oceanelor va duce la consolidarea eforturilor regionale și globale prin promovarea instrumentelor multilaterale care au fost deja convenite, precum și prin promovarea strategiilor și îmbunătățirea punerii lor în aplicare; încurajează Comisia să promoveze o mai bună cooperare maritimă internațională, în special în ceea ce privește știința și tehnologia în domeniul maritim, așa cum a fost sugerat de OCDE;
25. subliniază necesitatea unei cooperări consolidate, a coerenței politicilor și a coordonării între toate guvernele și instituțiile de la toate nivelurile, inclusiv între organizațiile și instituțiile internaționale, regionale și subregionale și mecanisme și programe și în rândul acestora; constată, în acest sens, rolul important al parteneriatelor eficiente și transparente între mai multe părți interesate și al implicării active a guvernelor cu organisme mondiale, regionale și subregionale, comunitatea științifică, sectorul privat, comunitatea donatorilor, ONG-uri, grupuri comunitare, instituții academice și alți actori relevanți;
26. solicită să fie întărite cadrele regionale în materie de guvernare a mediilor marine, în special în vederea realizării ODD 14; invită UE și organizațiile internaționale să mărească, în special prin intermediul asistenței oficiale pentru dezvoltare, sprijinul acordat organizațiilor regionale și măsurilor în vederea realizării ODD 14 de către țările terțe;
27. subliniază importanța includerii autorităților locale costiere și a regiunilor ultraperiferice în procesul de a aduce guvernarea internațională a oceanelor mai aproape de cetățenii UE;
28. subliniază necesitatea de a dezvolta strategii cuprinzătoare pentru a îmbunătăți gradul de

sensibilizare cu privire la semnificația naturală și culturală a oceanelor;

29. subliniază necesitatea unui plan de acțiune specific și concret privind implicarea UE în regiunea arctică, în care punctul de plecare ar trebui să fie obiectivele de conservare a ecosistemele arctice vulnerabile și de creștere a capacității lor de rezistență la efectele schimbărilor climatice;
30. atrage atenția asupra faptului că Oceanul Arctic central nu este acoperit de sistemele internaționale de conservare sau de gestionare; subliniază necesitatea unei abordări coordonate din partea UE și a statelor membre în ceea ce privește prevenirea pescuitului nereglementat în Oceanul Arctic;
31. își reiterează apelul din Rezoluția sa din 16 martie 2017 referitoare la o politică integrată a Uniunii Europene pentru regiunea arctică¹, adresat Comisiei și statelor membre, ca acestea să ia toate măsurile necesare pentru a juca un rol activ în facilitarea unei interdicții convenite la nivel internațional privind folosirea la bord și transportul în rezervoarele de combustibil al păcurii grele pe navele care navighează în mările arctice, prin intermediul dispozițiilor Convenției internaționale pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL), care se aplică în momentul de față pentru apele din jurul regiunii antarctice; invită Comisia să includă riscurile climatice, sociale, de sănătate și de mediu prezentate de folosirea păcurii grele în poziția sa privind guvernarea internațională a oceanelor; invită Comisia ca, în lipsa unor măsuri internaționale corespunzătoare, să înainteze propuneri privind normele pentru navele care fac escale în porturi ale UE înainte de a realiza călătorii în apele arctice, în vederea interzicerii utilizării și transportării păcurii grele;
32. invită Comisia și statele membre să acționeze în vederea finalizării rapide a planului de lucru prelungit al OMI cu privire la reducerea emisiilor de negru de fum provenite de la navele care navighează în zona arctică, cu scopul de a încetini creșterea rapidă a temperaturii și topirea accelerată a gheții în regiunea polară;
33. invită Comisia să promoveze condiții egale pe piața muncii în domeniul maritim și să asigure un tratament echitabil, aplicând în mod eficace convențiile internaționale pertinente, precum Convenția privind munca în domeniul pescuitului și Convenția privind munca din domeniul maritim ale OIM, și instituind un cadru social armonizat pentru activitățile maritime în apele comunitare;
34. solicită introducerea unui nou acord internațional cu privire la condițiile de muncă aferente sectorului maritim; reamintește că este necesar să se pună capăt tuturor formelor de sclavie care încă mai există la bordul navelor și subliniază impactul pe care îl pot avea condițiile de muncă neconforme asupra persoanelor, operatorilor economici și mediului marin;
35. solicită Comisiei să dezvolte parteneriate oceanice cu actori-cheie sub forma unor mecanisme de cooperare multiculturală sau a unor dialoguri bilaterale vizând asigurarea unei mai bune coordonări și cooperări pentru punerea în aplicare cu succes a ODD-urilor relevante pentru oceane, pentru promovarea unei creșteri albastre sustenabile, precum și pentru protejarea, conservarea și refacerea ecosistemelor marine și a

---

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0093.

biodiversității, reducând în același timp presiunea asupra oceanelor și mărilor și creând condițiile pentru o economie albastră sustenabilă;

36. îndeamnă Comisia să consolideze cooperarea și consolidarea capacităților în domeniul maritim în contextul cadrului său de politici externe, în legătură cu domenii precum cooperarea pentru dezvoltare și acordurile comerciale, în special acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil, astfel încât să consolideze capacități în vederea atenuării impactului schimbărilor climatice și al deșeurilor marine și să promoveze o mai bună guvernanză a oceanelor și o creștere albastră sustenabilă;
37. invită UE să urmeze principiul conform căruia alocarea resurselor piscicole trebuie să țină seama de impactul ecologic și social asupra țărilor în curs de dezvoltare și de nevoile de securitate alimentară ale acestora, precum și de aspirațiile acestor țări de a-și dezvolta propriile activități de pescuit, asigurând în același timp un nivel sustenabil al pescuitului care să nu ducă la depășirea capacității de pescuit, în conformitate cu obiectivele specifice stabilite în ODD14;
38. invită UE, în conformitate cu PCP, să reducă la minimum impactul acvaculturii asupra mediului prin asigurarea unor surse sustenabile de hrană pentru pești și prin promovarea cercetării care se concentrează pe reducerea presiunii asupra stocurilor de pește sălbatic utilizate pentru producția de hrană pentru peștii de acvacultură;
39. ia act de faptul că UE este cel mai mare importator de produse piscicole la nivel mondial și că o parte din capturi sunt importate din zone în care pescuitul este mult mai puțin sustenabil decât în apele UE; încurajează UE să folosească această poziție pentru promovarea unei creșteri a sustenabilității în toate bazinele maritime;
40. îndeamnă Comisia să invite statele membre să nu mai subvenționeze licențe de prospectare și exploatare minieră marină de adâncime în zonele din afara jurisdicției naționale și să nu acorde permise pentru exploatarea minieră marină de adâncime pe platoul continental al statelor membre;
41. invită Comisia să sprijine intensificarea inițiativelor internaționale de combatere a traficului de persoane pe cale maritimă;
42. invită Comisia și statele membre să sprijine aplicarea unui moratoriu internațional privind licențele comerciale de exploatare minieră marină de adâncime până la studierea și cercetarea suficientă a efectelor exploatării miniere marine de adâncime asupra mediului marin, biodiversității și activităților umane pe mare și până la înțelegerea tuturor riscurilor posibile;
43. subliniază importanța strategiei Uniunii Europene în materie de securitate maritimă și invită Comisia să includă securitatea maritimă în domeniul politicii externe, având în vedere că o mare parte a bunurilor cu care se face comerț se transportă pe mare, peste 70 % din frontierele externe sunt frontiere maritime și este necesar să se garanteze securitatea pasagerilor care tranzitează porturile Uniunii;
44. subliniază importanța de a continua impulsivitatea cooperării între Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), Frontex și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA), fiecare în limitele mandatului său, pentru a sprijini autoritățile

naționale ale statelor membre însărcinate cu funcții de pază de coastă, și de a promova siguranța și securitatea maritimă, de a combate criminalitatea transfrontalieră și a proteja mediul prin prevenirea și reducerea poluării provocate de instalațiile petroliere și gaziere offshore; consideră că aceste agenții ar trebui să beneficieze de o finanțare mai substanțială din partea UE, dacă este cazul, pentru a putea îndeplini aceste noi sarcini; subliniază importanța dezvoltării în continuare a soluțiilor digitale - cum ar fi facilitarea industriei navale prin intermediul unor proceduri simplificate pentru formalitățile de raportare, și investiții mai importante în infrastructura comună pentru schimbul de date la nivel european, care să aducă beneficii tuturor autorităților statelor membre care îndeplinesc funcții de pază de coastă - și a tehnologiilor maritime avansate, cum ar fi serviciile maritime integrate ale EMSA, în scopul de a îmbunătăți sistemele de monitorizare și de supraveghere pentru activitățile maritime și alte programe, cum ar fi mediul comun pentru schimbul de informații (CISE) pentru supravegherea maritimă;

45. subliniază că dezvoltarea unei economii maritime sustenabile și reducerea presiunilor asupra mediului marin impun luarea de măsuri în ceea ce privește schimbările climatice, poluarea de origine terestră care ajunge în mări și oceane, poluarea marină și eutrofizarea, în ceea ce privește protejarea, conservarea și refacerea ecosistemelor marine și a biodiversității și în ceea ce privește utilizarea sustenabilă a resurselor marine;
46. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, potrivit unui studiu recent al Parlamentului, deși economia albastră ar putea avea un impact socioeconomic pozitiv (în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, venituri și valoarea adăugată brută), impactul asupra mediului este în general negativ, în ceea ce privește modificarea dinamicii costiere, poluarea marină, eutrofizarea, morfologia fundului mărilor și modificările habitatelor/ecosistemelor/biodiversității; își exprimă preocuparea legată de faptul că povara cumulată a efectelor asupra mediului ar fi în detrimentul pescuitului;
47. solicită ca economia albastră să fie orientată către refacerea rezistenței comunităților din zonele costiere pentru a restabili potențialul de producție al activităților de pescuit, sprijinind astfel securitatea alimentară, reducerea sărăciei și gestionarea sustenabilă a resurselor acvatice vii; reamintește că, înainte de punerea în aplicare a oricărei activități din sectorul economiei albastre, trebuie să se garanteze realizarea unei evaluări a impactului și un proces de informare și participare deplină a tuturor părților interesate; insistă că economia albastră trebuie să contribuie la îndeplinirea ODD 14, și anume conservarea și utilizarea sustenabilă a oceanelor și resurselor marine;
48. consideră că investițiile în economia albastră nu ar trebui să se bazeze pe resurse epuizabile, ci ar trebui să pună accentul pe „ecoinovare”, fără a depăși rata de regenerare naturală, pe conservarea naturii, pe combaterea schimbărilor climatice și pe adaptarea la acestea;
49. îndeamnă statele membre să depună în continuare eforturi pentru punerea în aplicare la timp a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, cu scopul de a atinge o stare ecologică bună pentru apele marine în 2020, împreună cu un angajament special de a evita provocarea de daune mediului costier și marin prin orice poluare marină, inclusiv prin poluarea cu nutrienți sau prin deșeurile marine, precum și de a elimina subvențiile care au efecte negative și încurajează pescuitul nesustenabil și de a

consolida lupta globală împotriva deșeurilor marine și a materialelor plastice;

50. consideră că prevenirea, recuperarea și reciclarea deșeurilor plastice marine reprezintă o provocare internațională majoră și invită Comisia să aplice măsuri precum întărirea sprijinului pentru cercetare și plasarea acestei probleme în sfera „economiei albastre” sustenabile, astfel încât UE să devină inițiatoră a soluțiilor inovatoare și să-și asume un rol de frunte în acest sens la nivel mondial;
51. invită statele membre să pună în aplicare rapid Directiva-cadru privind amenajarea spațiilor maritime și gestiunea integrată a zonelor de coastă, pentru a permite dezvoltarea deplină și armonioasă a diferitelor activități maritime;
52. îndeamnă Comisia să integreze ferm aspectele privind guvernanta oceanelor în politicile sale din domeniul ajutorului și dezvoltării;
53. reamintește că sectorul pescuitului are o importanță enormă, fiind una dintre principalele activități umane tradiționale desfășurate în mediul marin, ceea ce înseamnă că este un element esențial al politicii maritime integrate; subliniază că pescuitul este sectorul cel mai afectat de celelalte utilizări și activități multiple care au loc pe mare, precum transporturile maritime și turismul, dezvoltarea zonelor urbane și costiere, exploatarea materiilor prime și a surselor de energie și mineritul marin, fiind afectat, de asemenea, de fenomenele legate mediu, cum ar fi poluarea marină (deșeuri de plastic, plase de pescuit abandonate, deversări de petrol, poluare fonică, deversări de apă de balast, extracția și explorarea necontrolată a petrolului și a gazelor etc.) și schimbările climatice (creșterea nivelului mării, creșterea temperaturii de la suprafața mării, inundarea zonelor costiere, creșterea acidității oceanelor etc.);
54. subliniază importanța femeilor în sectorul peștelui și al fructelor de mare, întrucât, conform FAO, ele reprezintă jumătate din totalul populației active din sector; invită UE să promoveze și să protejeze femeile implicate în activități de pescuit și în industriile conexe, inclusiv în cadrul negocierilor sale cu țările terțe cu privire la utilizarea sprijinului sectorial în acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil și în cadrul procesului de dezvoltare a instrumentelor de ajutor și al diverselor foruri internaționale, prin încurajarea unor prețuri echitabile pentru produsele pescărești și prin promovarea unui acces mai bun al femeilor implicate în activități legate de pescuit la sprijin public și resurse financiare;
55. așteaptă viitoarea strategie a Comisiei privind materialele plastice, precum și orice alte măsuri, inclusiv planul de acțiune recent anunțat care vizează combaterea deșeurilor marine; solicită un nivel ridicat de ambiție în cadrul strategiei privind materialele plastice în economia circulară, pentru a combate în mod adecvat problema deșeurilor marine la sursă, și îndeamnă Comisia să prezinte măsuri legislative concrete și măsuri obligatorii în acest domeniu, în special în ceea ce privește proiectarea ecologică pentru materiale plastice și microplastic și măsuri de reducere a cantității de produse uzate aruncate pe uscat, în special în apropierea râurilor și a altor cursuri de apă și a țărmului; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la amploarea acestei probleme; invită Comisia și statele membre să se alătore și să ofere sprijin coaliției internaționale pentru reducerea poluării cu pungă din plastic lansată cu ocazia COP 22 de la Marrakesh în noiembrie 2016;

56. reafirmă necesitatea unei politici bine gândite în domeniul produselor, care să crească durata de viață estimată, durabilitatea și potențialul de reutilizare și reciclare al acestora, astfel cum se subliniază în Rezoluția sa din 9 iulie 2015 referitoare la utilizarea eficientă a resurselor: spre o economie circulară¹, și subliniază în continuare că aceste măsuri trebuie aplicate de urgență produselor și ambalajelor de plastic de unică folosință în cadrul viitoarei strategii privind materialele plastice, având în vedere daunele pe care le aduc mediului sub forma deșeurilor marine;
57. îndeamnă Comisia să ofere asistență în elaborarea unor soluții regionale și să promoveze acțiuni la nivel național pentru a aborda problema deșeurilor marine cu scopul de a o elimina; îndeamnă, de asemenea, Comisia să sprijine instituirea unor proiecte-pilot de colectare a deșeurilor marine prin campanii de curățare a plajelor și de recuperare a deșeurilor marine și să ofere sprijin financiar pescarilor din Europa pentru colectarea deșeurilor marine;
58. solicită Comisiei să propună noi acte legislative pentru a aborda problema poluării cu microplastic în toate formele sale, în special prin interzicerea ingredientelor din microplastic în toate produsele de îngrijire personală și prin asigurarea faptului că toate întreprinderile care manipulează pelete provenite din producția de plastic pun în aplicare protocoale corespunzătoare pentru reducerea la minimum a scurgerilor de pelete;
59. consideră că poluarea cu sticle din plastic nereutilizabile reprezintă o cauză importantă a poluării marine și îndeamnă Comisia să aibă în vedere introducerea unui sistem paneuropean de taxe de garanție pentru recipientele nereutilizabile de băuturi, după modelul german;
60. solicită Comisiei și statelor membre să adere la coaliția internațională pentru reducerea poluării cu pungi de plastic și să o sprijine;
61. salută intenția Comisiei de a promova un plan acceptat pe plan internațional pentru a face față consecințelor încălzirii oceanelor, creșterii nivelului mării și acidifierii;
62. invită statele membre să promoveze utilizarea eficientă a resurselor, reciclarea și sensibilizarea opiniei publice cu privire la deșeurile marine prin campanii de sensibilizare la nivel național, programe educaționale și colaborări între școli și universități pe această temă;
63. reamintește poziția sa în favoarea unui pachet ambițios pentru o economie circulară cu obiective ale UE de reducere a deșeurilor marine cu 30 % și 50 % în 2025 și respectiv în 2030 și cu obiective mai ambițioase în materie de reciclare pentru ambalajele din plastic;
64. invită statele membre să mențină același nivel de ambiție ca UE în ceea ce privește reducerea deșeurilor marine;
65. îndeamnă Comisia să își intensifice eforturile de combatere a deșeurilor marine în Europa și la nivel mondial, concentrându-și acțiunile asupra surselor de pe uscat și mare, abordând problema aruncării ilegale a deșeurilor, cum ar fi uneltele de pescuit, și

---

¹ Texte adoptate, P8_TA(2015)0266.

- oferind sprijin financiar pentru colectarea deșeurilor marine; îndeamnă Comisia să reducă deșeurile marine provenite din transportul maritim, în special prin promovarea unui sistem armonizat de recuperare a costurilor pentru deșeuri în toate porturile europene în procesul de revizuire a Directivei 2000/59/CE privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură; solicită creșterea finanțării pentru cercetarea privind distribuția și impactul deșeurilor marine și eficacitatea strategiilor internaționale, regionale și subregionale de combatere a deșeurilor marine și a altor poluanți;
66. solicită reglementarea la nivel internațional a activităților offshore de explorare și de exploatare a petrolului și gazelor și a tuturor celorlalte tipuri de exploatare a oceanelor, a fundului mării, a solului și subsolului din apele teritoriale, a ZEE și a prelungirilor platourilor continentale;
67. subliniază că principiul precauției al Uniunii trebuie aplicat în cazul oricărei prospectări potențiale miniere marine de adâncime realizate în viitor; este alarmat de faptul că Comisia insistă să considere exploatarea minieră marină de adâncime drept unul dintre sectoarele prioritare pentru creșterea albastră, având în vedere dovezile științifice existente cu privire la riscurile semnificative și ireversibile pentru mediul înconjurător; este îngrijorat cu privire la posibilitatea ca promovarea în continuare a exploatării miniere marine de adâncime să afecteze negativ acțiunile necesare în temeiul ODD 12 (tranziția spre consum și producție durabile);
68. subliniază că principiul precauției trebuie aplicat în sectorul emergent al exploatării miniere marine de adâncime și că, având în vedere avertismentele științifice cu privire la daunele de mediu semnificative și potențial ireversibile pe care le implică, consideră că UE nu ar trebui să sprijine dezvoltarea acestei industrii, ci ar trebui să investească mai degrabă în alternative sustenabile, și anume în tranziția către un consum și o producție durabile, astfel cum este prevăzut în ODD 12, în temeiul Agendei 2030;
69. subliniază că nu ar trebui permisă explorarea sau forarea în vederea obținerii de petrol sau gaze în interiorul sau în apropierea zonelor marine protejate (ZMP) sau a zonelor vulnerabile cu mare valoare de conservare;
70. salută planul de acțiune al UE pentru economia circulară și invită Comisia să propună măsuri solide pentru a preveni deversarea de microparticule și macroparticule în mediul marin, inclusiv pentru reducerea scurgerii de deșeuri cu 50 % până în 2020, măsuri legislative pentru industrie, precum interzicerea plasticului de unică folosință (atunci când sunt disponibile alternative naturale) și, eventual, un instrument juridic internațional;
71. invită statele membre și autoritățile locale și regionale să sprijine inițiativele tehnologice și financiare inovatoare care abordează poluarea marină și oceanică, astfel încât să promoveze sisteme eficiente de recuperare a deșeurilor provenite din transportul maritim, în special a deșeurilor de plastic, în porturi, să îmbunătățească nivelul de conștientizare în sectorul transportului maritim legat de consecințele aruncării deșeurilor de plastic în mare și să depășească principalele obstacole în calea punerii în aplicare a MARPOL;
72. subliniază că UE ar trebui să fie liderul unei inițiative la nivel mondial de monitorizare

și reducere semnificativă a deșeurilor marine din oceane; ia act de faptul că statele membre și-au luat angajamente în ceea ce privește obiectivele Directivei 2008/56/CE (Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin), în care se menționează că proprietățile și cantitățile de deșeuri marine nu provoacă daune mediului costier și marin (descriptorul 10);

73. încurajează lupta împotriva tuturor surselor de poluare a oceanelor și a fundului mării, inclusiv de poluare sonoră, și instituirea de măsuri concrete la nivel internațional pentru depoluarea oceanelor și a fundului mării;
74. salută hotărârea de care dă dovadă Comisia în instituirea unor măsuri la nivel internațional de monitorizare a consecințelor încălzirii oceanelor, ale creșterii nivelului mărilor și ale acidificării apelor; solicită să fie consolidate și dezvoltate programe științifice internaționale pentru monitorizarea temperaturilor și salinității oceanelor și a absorbției căldurii de către acestea, precum și să fie creată o rețea mondială de observare a oceanelor pentru îmbunătățirea monitorizării schimbărilor suferite de oceane la nivel mondial și pentru a se realiza previziuni mai exacte ale efectelor schimbărilor climatice asupra funcționării oceanelor, a absorbției carbonului și a gestionării resurselor marine vii;
75. subliniază importanța unei abordări bazate pe ciclul de viață în ceea ce privește produsele din plastic, inclusiv luarea în considerare a degradării diferiților polimeri și a ratei de fragmentare (în mediul marin), care să fie realizată prin internalizarea costurilor sociale și de mediu ale produselor (internalizarea costurilor), consolidarea procesului de închidere a buclei în dezvoltarea produselor și a proceselor și în fabricație, precum și în ciclurile de viață ale produselor din plastic, prin creșterea duratei de viață a produselor, promovarea achizițiilor publice și private ecologice, promovarea, printre altele, a principiilor ingineriei și a cadrelor ecologice, a proiectării ecologice și a etichetării ecologice și prin consolidarea capacității actorilor din sectorul privat, inclusiv a întreprinderilor mici și mijlocii, de a trece la procese de producție cu impact mai redus asupra mediului;
76. salută angajamentul asumat de Comisie în programul său de acțiune privind guvernarea oceanelor de combatere a pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (pescuitul INN); încurajează Comisia să continue lupta împotriva pescuitului INN în toate organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) și în alte foruri relevante; consideră că navele sub pavilionul UE care sunt implicate în pescuitul INN ar trebui să figureze pe o listă publică, astfel cum se prevede în Regulamentul privind pescuitul INN; îndeamnă UE să exercite presiuni asupra țărilor terțe pentru ca acestea să ia măsuri pentru a preveni intrarea pe piețele lor a peștelui capturat prin pescuitul INN;
77. solicită o mai bună cooperare a ORGP și îndeamnă părțile contractante să se asigure că acestea dispun de suficiente resurse și sunt bine consolidate;
78. invită ORGP:
  - (a) să efectueze în continuare cu regularitate evaluări independente ale performanțelor și să pună pe deplin în aplicare recomandările cuprinse în acestea;
  - (b) să pună în aplicare pe deplin recomandările în urma celei de-a doua reluări a

Conferinței de revizuire a Acordului Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori;

- (c) să armonizeze măsurile, în special măsurile de monitorizare, control, supraveghere și asigurare a aplicării, inclusiv să convină asupra unor penalități și sancțiuni disuasive;
79. invită statele membre să adopte importantul pachet de propuneri prezentate de Parlament și Comisie în contextul revizuirii Directivei 2008/98/CE privind deșeurile, care, luat în ansamblu, reprezintă o nouă politică coerentă a UE de partajare a responsabilității pentru deșeuri între toate părțile interesate și prevenire a aruncării de gunoaie pe domeniul public, pe uscat și în mediul marin;
80. încurajează Comisia Europeană să instituie o adevărată politică de adaptare la schimbările climatice în zonele costiere și maritime, în special prin instituirea unor măsuri concrete de protecție a ecosistemelor costiere și marine;
81. reamintește că, începând din ianuarie 2016, pentru a îmbunătăți identificarea navelor, ca instrument de combatere a pescuitului INN, sunt necesare numere de identificare ale Organizației Maritime Internaționale (OMI) pentru toate navele din UE cu o lungime maximă de peste 24 de metri sau cu un tonaj brut de cel puțin 100 care pescuiesc în apele UE și pentru navele din UE cu o lungime maximă de peste 15 metri care pescuiesc în afara apelor europene; încurajează UE să introducă o cerință privind un număr OMI pentru navele din afara UE în conformitate cu cea existentă pentru navele din UE (cu o lungime maximă de peste 15 metri), care să fie raportat în certificatul de captură importată, pentru a asigura condiții de concurență echitabile și a asista statele membre la controlul importurilor;
82. invită Comisia și statele membre să promoveze activități și instrumente rentabile, precum și cooperarea la toate nivelurile în ceea ce privește activitățile de curățare bazate pe riscuri și adecvate din punctul de vedere al mediului în ceea ce privește deșeurile marine din râuri și din zonele costiere și marine, în funcție de circumstanțele naționale; îndeamnă Comisia și statele membre, în acest sens, să faciliteze finanțarea, parteneriatele de tip public-privat și consolidarea capacităților și să elaboreze și să utilizeze criteriile internaționale pentru acțiunile de eliminare colective, curățare și restaurare, inclusiv, în ceea ce privește cantitățile, populația, sensibilitatea ecosistemelor și fezabilitatea;
83. subliniază necesitatea de a integra considerente legate de drepturile omului și dreptul muncii pe mare în cadrul guvernantei oceanelor la nivel mondial; invită Comisia să realizeze eforturi specifice de promovare a unor standarde privind munca decentă în domeniul pescuitului la nivel global, recunoscând legătura dintre încălcările drepturilor omului și ale dreptului muncii și practicile de pescuit nesustenabile și distructive, în special pescuitul INN; invită Comisia să ia măsuri pentru a preveni intrarea pe piața UE a produselor pescărești capturate prin utilizarea de lucrători care au fost victime ale traficului de persoane sau ale altor încălcări ale drepturilor omului și ale dreptului muncii și să colaboreze cu acest sector pentru a încuraja utilizarea mecanismelor privind obligația de diligență pentru a identifica astfel de produse în cadrul lanțurilor de aprovizionare; invită statele membre să asigure transpunerea în dreptul intern și punerea în aplicare a Convenției nr. C188 a OIM (Convenția privind munca în domeniul pescuitului);

84. subliniază că principala soluție pentru deșeurile marine este o mai bună colectare a deșeurilor solide și reciclarea pe uscat, dat fiind că cea mai mare parte a deșeurilor marine este generată pe uscat; consideră, de asemenea, că UE ar trebui să promoveze o gestionare coerentă a deșeurilor, ori de câte ori este posibil, în toate forurile, acordurile și instituțiile internaționale; invită, prin urmare, statele membre să încheie cât mai curând posibil lucrările la pachetul privind economia circulară, să pună în aplicare obiective ambițioase de reciclare și să îndeplinească obiectivele de reducere a deșeurilor marine ale UE fără întârziere;
85. invită Comisia să depună eforturi în cadrul forurilor internaționale pentru a elabora un cadru clar de sustenabilitate pentru materialele plastice biodegradabile în toate mediile naturale, inclusiv definiții și standarde;
86. consideră că ar trebui luate măsuri mai îndrăznețe atât de către statele membre, cât și de către Comisie pentru a combate depozitarea și exporturile ilegale de deșeurile de plastic, inclusiv pentru o mai strictă asigurare a respectării regulamentelor UE privind transferurile de deșeurile, precum și pentru programe de monitorizare și de inspecție mai stricte în porturi și la toate instalațiile de tratare a deșeurilor, vizând transferurile suspectate ca fiind ilegale și combătând exporturile de deșeurile în vederea reutilizării (în special vehiculele scoase din uz și DEEE) și pentru a se asigura că exporturile merg numai la instalații care îndeplinesc cerințele privind gestionarea rațională din punct de vedere ecologic, astfel cum se prevede la articolul 49 din Regulamentul privind transferurile de deșeurile;
87. invită statele membre să consolideze măsurile de educare și de sensibilizare privind deșeurile marine, utilizarea materialelor plastice și impactul comportamentului consumatorilor individuali asupra mediului, introducând astfel de elemente în programele de învățământ de la toate nivelurile, furnizând materiale didactice și de comunicare destinate anumitor grupuri de interese și intervale de vârste pentru a promova schimbări comportamentale și organizând ample campanii de informare pentru cetățeni;
88. subliniază necesitatea de a reduce scurgerile de azot și fosfor în oceane, reducând astfel eutrofizarea generată de om prin schimbări fundamentale aduse modelului agricol european, printre altele, prin restricții în ceea ce privește utilizarea îngrășămintelor, optimizarea utilizării nutrienților pentru necesarul culturilor, planificarea prudentă a utilizării îngrășămintelor și stabilirea unor modele agricole mai sustenabile, precum și prin reducerea surselor atmosferice de azot, o curățare mai bună a apelor uzate și reziduale și un control mai bun al surselor urbane difuze de nutrienți, cum ar fi scurgerile de pe străzi și canalizările pluviale, precum și necesitatea de a aborda problema presiunii asupra ecosistemelor marine, cu ocazia revizuirii la jumătatea perioadei a politicii agricole comune;
89. invită Comisia și statele membre să ia toate măsurile necesare pentru a facilita adoptarea reglementărilor internaționale de limitare a zgomotului provenit de la activitățile industriale, precum transportul maritim și studiile seismice, în special în habitatele sensibile din punct de vedere biologic, de exemplu, propunând o anexă privind poluarea fonică la Convenția MARPOL, similară anexei recent adăugate privind poluarea aerului;

90. ia act de faptul că obligațiile asumate în temeiul Acordului de la Paris, fac ca exploatarea unor noi surse de combustibili fosili să fie nerezonabilă și contraproductivă, în special atunci când acestea sunt situate în zone vulnerabile din punct de vedere ecologic;
91. subliniază că toate corpurile de apă sunt vulnerabile la activitățile de foraj marin pentru obținerea de combustibili fosili; subliniază că utilizarea combustibililor fosili va contribui în continuare la schimbările climatice care amenință planeta și le va accelera; consideră că UE trebuie să coopereze cu partenerii internaționali în vederea realizării unei tranziții echitabile de la forajul marin și pentru a contribui astfel la realizarea obiectivului unei economii cu emisii reduse de dioxid de carbon;
92. subliniază că orice nouă licență pentru explorarea petrolului și gazelor ar trebui să respecte standarde reglementare de precauție stricte în domeniul protecției mediului și siguranței pentru explorarea, prospectarea și producția petrolului sau a gazelor naturale și ar trebui să includă angajamente cu caracter obligatoriu în ceea ce privește dezafectarea infrastructurii de explorare, care, în general, are o durată de viață limitată;
93. subliniază potențialul major al energiei produse de mișcarea valurilor și a mareelor sau de gradientii termici și de salinitate ai oceanelor și mărilor; ia act de faptul că, pe termen lung, energia oceanică are potențialul de a deveni una dintre cele mai competitive și rentabile forme de generare a energiei;
94. salută progresele înregistrate în statele membre în ceea ce privește stabilirea unor planuri de amenajare a spațiului maritim; reiterează faptul că sunt necesare în continuare eforturi pentru punerea în aplicare coerentă a Directivei 2014/89/UE în vederea stabilirii unui exemplu pentru introducerea la nivel mondial a planurilor de amenajare a spațiului maritim; invită, prin urmare, statele membre să-și elaboreze planurile de amenajare a spațiului maritim până cel târziu la 31 martie 2021; subliniază dimensiunea transnațională și internațională și invită Comisia să inițieze elaborarea de propuneri pentru orientările internaționale, ținând cont de importanța sinergiilor și interacțiunilor dintre uscat și mare, precum și a proceselor conexe, cum ar fi managementul integrat al zonelor costiere, și să conducă un forum internațional privind planurile de amenajare a spațiului maritim, care să implice părțile interesate și țările terțe relevante, pe care să le promoveze la nivel mondial și să producă cele mai bune practici, cu scopul de a stimula cooperarea internațională, de a îmbunătăți gestionarea, conservarea și utilizarea oceanelor, de a crește transparența și a îmbunătăți educația și formarea profesională;
95. ia act de faptul că intensificarea activităților în zonele costiere și în apele marine necesită din ce în ce mai mult punerea în aplicare a amenajării spațiului maritim; invită Comisia să depună eforturi pentru elaborarea de orientări internaționale privind amenajarea spațiului maritim și să contribuie la extinderea zonelor marine protejate în toată lumea, cu finanțare prin intermediul programelor Orizont 2020 și LIFE;
96. îndeamnă Comisia să sprijine eforturile internaționale de protecție a biodiversității marine, în special în cadrul negocierilor în curs privind un nou instrument obligatoriu din punct de vedere juridic pentru conservarea și utilizarea sustenabilă a biodiversității marine în zonele din afara jurisdicției naționale; invită Comisia să propună o legislație mai strictă menită să asigure conservarea și exploatarea sustenabilă a biodiversității marine din zonele aflate în jurisdicția statelor membre ale Uniunii Europene;

97. salută angajamentul Comisiei de a sprijini CBD și CITES și subliniază necesitatea unei abordări coordonate în ceea ce privește punerea în aplicare a deciziilor adoptate în cadrul acestor convenții pentru protecția speciilor marine și a biodiversității și a unei coerențe sporite a lucrărilor internaționale cu lucrările de la nivel european; insistă asupra importanței de a proteja mai strict speciile marine în cadrul CITES și asupra necesității de a respecta cu strictețe Convenția în ceea ce privește speciile marine protejate deja de aceasta;
98. ia act de importanța biodiversității, aceasta reprezentând piatra de temelie a oceanelor noastre, în care joacă un rol esențial pentru menținerea productivității și funcționalității ecosistemelor marine;
99. ia act de faptul că PCP ar trebui să asigure faptul că ratele mortalității prin pescuit sunt stabilite la niveluri care să permită refacerea stocurilor de pește și menținerea acestora peste nivelurile care pot să asigure producția maximă durabilă (MSY); subliniază că este nevoie de practici de gestionare a pescuitului sustenabile prin punerea în aplicare a unor măsuri de gestionare și de monitorizare, de control și de aplicare a legii, pe baza celor mai bune avize științifice disponibile; consideră că alte măsuri ar putea include consumul de pește provenind din activitățile de pescuit gestionate în mod sustenabil și prin abordări preventive și ecosistemice; salută inovațiile cu caracter sustenabil realizate de sectorul pescuitului și investițiile în tehnicile de captură selectivă, precum și dezvoltarea și introducerea acestor tehnici în practica pescuitului;
100. reamintește că, pentru a combate în mod eficace pescuitul ilegal, nedeclarat și nereglementat (pescuitul INN), este esențial să se asigure faptul că niciun tip de produs pescăresc provenit din aceste activități nu ajunge pe piețe; încurajează UE să promoveze, prin toate parteneriatele sale și în toate forurile internaționale, interzicerea produselor piscicole provenite din pescuitul INN pe un număr cât mai mare de piețe, diminuând astfel rentabilitatea unor astfel de activități;
101. subliniază importanța continuării și extinderii parteneriatelor bilaterale pentru ca lupta împotriva pescuitului INN și a supraexploatării stocurilor de pește să fie eficientă; altfel, acțiunile UE ar putea avea doar un impact limitat asupra situației actuale;
102. propune ca statele membre și țările terțe să fie mai coerente și eficiente în ceea ce privește controlul documentației privind capturile (certIFICATELE pentru capturi) și al transporturilor, pentru a se asigura că peștii au fost capturați legal; încurajează statele să ia măsuri pentru a asigura o mai bună coordonare între combaterea pescuitului INN și politica comercială și de piață; subliniază că UE ar trebui să promoveze, să sprijine și să pună în aplicare, în toate mediile internaționale, măsurile necesare pentru eradicarea pescuitului INN;
103. apreciază rolul UE de lider internațional în ceea ce privește realizarea unor progrese concrete în lupta împotriva pescuitului INN, precum și angajamentul său ferm de a pune în aplicare măsuri eficiente de combatere a acestui fenomen; reamintește eforturile UE de consolidare a acțiunilor sale internaționale de combatere a pescuitului INN la nivel bilateral, regional și multilateral, inclusiv prin continuarea dialogurilor bilaterale cu parteneri din țări terțe, prin utilizarea unor instrumente de urmărire a navelor și prin atribuirea unui rol mai important principalelor agenții internaționale, cum ar fi Interpolul; invită autoritățile statelor membre să sprijine în mod activ activitatea

Comisiei privind crearea unui instrument electronic pentru gestionarea certificatelor de captură;

104. ia act de faptul că Regulamentul UE pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (Regulamentul INN) a generat progrese, dar punerea sa în aplicare în toate statele membre ar trebui să fie îmbunătățită și de faptul că este nevoie de o mai bună coordonare cu țările terțe pentru a se garanta că pe piața UE nu ajunge pește în mod ilegal; îndeamnă UE să exercite presiuni asupra țărilor terțe pentru ca acestea să ia măsuri pentru a preveni intrarea pe piețele lor a peștelui capturat prin pescuitul INN;
105. subliniază importanța reacțiilor rapide pentru a combate speciile invazive, având în vedere impactul crescut al acestora și riscul pe care îl reprezintă pentru pescuit, productivitatea oceanelor și biodiversitate, precum și rolul pe care îl joacă în perturbarea ecosistemelor naturale; invită statele membre să consolideze cooperarea între ele și cu țări terțe, inclusiv prin acțiuni sincronizate și de cooperare și schimburi de informații, de date și de bune practici;
106. afirmă că schimbarea apei de balast reprezintă o posibilă metodă pentru a se evita introducerea speciilor alogene invazive; subliniază faptul că, deși Convenția privind apa de balast a OMI, care este destinată să controleze și să gestioneze această problemă, va intra în curând în vigoare, punerea sa în aplicare cu succes va depinde de ratificarea pe scară mai largă;
107. încurajează Comisia să ia inițiativa și să promoveze amenajarea spațiului marin bazată pe ecosisteme la nivel global, pentru a reduce presiunea asupra mediului marin și a facilita dezvoltarea unor economii albastre sustenabile;
108. îndeamnă Comisia să accelereze continuarea lucrărilor și să consolideze cooperarea și coordonarea în ceea ce privește dezvoltarea unor sisteme interoperabile de documentare a capturilor și trasabilitatea produselor pescărești;
109. invită Comisia și statele membre să ia măsuri decisive pentru a interzice anumite forme de subvenții pentru activitățile de pescuit care contribuie la supracapacitate și la pescuitul excesiv, să elimine subvențiile care contribuie la pescuitul INN și să se abțină de la introducerea unor noi astfel de subvenții, inclusiv prin accelerarea lucrărilor pentru finalizarea negocierilor din cadrul OMC cu privire la această chestiune, recunoscând că tratamentul special și diferențiat adecvat și eficient pentru țările în curs de dezvoltare și țările cel mai puțin dezvoltate ar trebui să facă parte integrantă din negocierile respective;
110. salută angajamentul Comisiei de a oferi oportunități de finanțare pentru crearea de zone marine protejate și pentru schimbul de cele mai bune practici ca o contribuție la realizarea obiectivului global ca 10 % dintre zonele marine și de coastă să fie desemnate zone marine protejate (ZMP) până în 2020, după cum se stabilește în ODD 14.5; ia act de faptul că ZMP au avantaje ecologice și socioeconomice și reprezintă un instrument important pentru gestionarea activităților de pescuit și pentru a asigura protejarea zonelor de depunere a icrelor; reamintește în special valoarea zonelor importante din punct de vedere ecologic și biologic, astfel cum sunt definite de Convenția privind diversitatea biologică, și necesitatea prezervării acestora pentru a menține o bună

funcționare a oceanelor și sănătatea acestora, precum și multiplele servicii pe care le oferă; salută intenția Comisiei de a promova și întări măsurile de gestionare a zonelor marine protejate, în special prin dezvoltarea de rețele coerente și conectate în aceste zone;

111. invită UE și statele sale membre să se angajeze să investească în capitalul social pentru a asigura o mai bună gestionare a resurselor oceanice și costiere; încurajează puternic, în special, implicarea femeilor și a tinerilor în programele de cunoaștere a mediului marin și în consultările cu părțile interesate privind oceanele;
112. subliniază că este necesar ca Comisia să propună măsuri care să consolideze și mai mult cercetarea marină și maritimă și activitățile de inovare în cadrul programului Orizont 2020 și al programului care îi va urma;
113. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de introducere a unei abordări holistice pentru a asigura coerența ecologică și conectivitatea rețelilor de ZMP și proiectarea, gestionarea și evaluarea lor eficientă, ca parte a unui proces de amenajare a teritoriului eficientă, pentru ca acestea să își atingă potențialul maxim de protecție a biodiversității marine și costiere; regretă faptul că, în prezent, mai puțin de 3 % din teritoriile acoperite de oceane la nivel mondial sunt desemnate ca rezervații marine pe deplin protejate; invită statele membre să crească numărul de ZMP desemnate, în conformitate cu ODD 14, pentru a asigura conservarea a cel puțin 10 % din zonele marine și costiere; încurajează statele membre să elaboreze rețele coerente și conectate de ZMP; invită Comisia și Consiliul să utilizeze rezultatele cercetărilor științifice privind diversitatea biologică în legătură cu criteriile de stabilire a ZMP în cadrul negocierilor privind conservarea și exploatarea sustenabilă a biodiversității în zonele situate dincolo de limitele jurisdicțiilor naționale; încurajează, în final, statele membre să asigure complementaritatea instrumentelor și să elaboreze planificarea spațiilor marine pentru a combina mai bine ZMP cu alte măsuri eficiente de conservare;
114. subliniază importanța protejării biodiversității asigurând o rețea gestionată eficient și coerentă din punct de vedere ecologic de ZMP, zone de conservare și situri marine Natura 2000, care să acopere cel puțin 10 % din totalul mărilor și zonelor marine europene până în 2020, în conformitate cu ODD 14.5; încurajează, când este posibil, progresele pentru concretizarea orientării UICN și a Congresului mondial privind parcurile, care prevede un procent de 30 % de ZMP până în 2030;
115. solicită să fie consolidată implementarea rețelei Natura 2000 în mediul marin prin identificarea și gestionarea acestor situri, mai ales în marea liberă; își reiterează apelul de a se institui un dispozitiv de protecție a biodiversității specific, durabil și echivalent în regiunile ultraperiferice franceze;
116. solicită intensificarea eforturilor de creștere a gradului de cunoaștere a mediului marin în Europa prin intermediul unei cooperări mai strânse și al schimburilor între cercetători, părți interesate, factori de decizie și public, cu un puternic accent pe programele educaționale referitoare la importanța oceanelor și a mărilor, precum și cu informații despre oportunitățile de carieră în economia albastră;
117. încurajează statele membre să mărească protecția și reziliența ecosistemelor marine și costiere, în special a recifelor de corali și a mangrovelor, și în acest context, să participe

activ la inițiativa internațională pentru recifele de corali;

118. invită statele membre să sprijine țările cel mai puțin dezvoltate și în special statele insulare mici în curs de dezvoltare, pentru a pune mai bine în aplicare Convenția MARPOL și a proteja astfel mediul și mijloacele de subsistență ale locuitorilor din zonele portuare;
119. invită Comisia și statele membre să realizeze, prin intermediul diferitelor fonduri comunitare, investițiile necesare pentru a institui un mediu favorabil dezvoltării surselor marine de energie sustenabilă, pentru a valorifica pe deplin potențialul mărilor europene;
120. solicită Comisiei să își intensifice eforturile la nivel internațional în vederea instituirii unui cadru de reglementare coerent pentru explorarea și exploatarea mineralelor din adâncul mărilor, care să se bazeze pe principiul precauției;
121. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare măsurile prioritare adoptate de conferința părților la Convenția privind diversitatea biologică (CDB) în ceea ce privește diversitatea biologică marină și costieră;
122. consideră că pachetul Erika IV în materie de siguranță maritimă ar trebui să fie lansat pentru a preveni alte dezastre maritime majore și că recunoașterea în legislația actuală a UE a daunelor ecologice aduse apelor marine ar trebui să fie luată în considerare în cadrul acestui pachet;
123. invită Comisia să asigure recunoașterea în dreptul UE a existenței daunelor ecologice, diferite de cele economice, materiale și morale, și să contribuie la recunoașterea acestora la nivel internațional;
124. invită Comisia să asigure un grad mai mare de coerență între politicile sale interne și externe în materie de gestiune și de protecție a resurselor, biodiversității și a oceanelor;
125. subliniază că dezvoltarea surselor marine regenerabile de energie în teritoriile insulare constituie o adevărată oportunitate pentru dezvoltarea durabilă a acestor teritorii și prezintă un potențial considerabil pentru UE și pentru restul lumii; invită Comisia să lanseze o inițiativă privind o strategie mondială pentru teritoriile insulare în vederea dezvoltării unui nou model economic adaptat la particularitățile acestora și bazat pe autonomia energetică și pe dezvoltarea surselor de energie marine regenerabile;
126. invită Comisia și statele membre să sprijine, prin intermediul diferitelor fonduri comunitare, investițiile necesare în regiunile insulare și ultraperiferice pentru a favoriza dezvoltarea surselor marine regenerabile de energie și a contribui astfel la autonomia energetică a acestor teritorii;
127. invită Comisia să sprijine formarea și competențele în noile domenii legate de economia albastră sustenabilă și să le promoveze, în special în regiunile cu un potențial puternic, cum ar fi regiunile maritime, insulare și ultraperiferice;
128. solicită să fie instituită o politică europeană integrată cuprinzătoare a oceanelor, care să conțină un element intern și unul extern și să vizeze toate politicile legate de oceane

(cercetare, mediu, energie, transport, pescuit, politica de coeziune, politica de vecinătate, comerț internațional etc.), bazată pe obiectivele fundamentale de conservare a mediului marin și de dezvoltare durabilă;

Abordarea problemei creșterii emisiilor rezultate din transportul maritim

129. ia act de faptul că până și al treilea studiu al OMI din 2014 privind gazele cu efect de seră susține că, în funcție de viitoarele evoluții în domeniul economiei și energiei, se preconizează că emisiile marine de CO₂ vor crește cu 50 - 250 % până în 2050, în timp ce studiul din 2015 al Parlamentului intitulat „Obiective de reducere a emisiilor pentru aviația și transportul maritim internaționale” susține că, dacă se amână și mai mult un plan de acțiune al OMI de combatere a schimbărilor climatice, cota-parte a emisiilor maritime de CO₂ din emisiile globale de GES ar putea crește în mod substanțial la 17 % în cazul transportului maritim până în 2050; subliniază, prin urmare, că numai transportul maritim ar consuma o mare parte din restul bugetului pentru gazele cu efect de seră în vederea limitării creșterii temperaturii cu mult sub 2 grade Celsius;
130. subliniază că este nevoie să se ia măsuri urgente la nivel global pentru a atenua efectele adverse ale creșterii nivelurilor de emisii de dioxid de carbon în atmosferă asupra ecosistemelor și sănătății oceanelor, în special în contextul Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a ONU asupra schimbărilor climatice; subliniază că aceste efecte adverse includ creșterea temperaturii oceanelor, acidifierea litoralelor și oceanelor, creșterea nivelului mării, modificări ale circuitului oceanic și eroziunea costieră și fenomene meteorologice extreme, reducerea calotei glaciare polare, modificarea salinității, disponibilitatea nutrienților și deoxigenarea și pot avea un caracter cumulativ; subliniază importanța bunei funcționări a ecosistemelor pentru creșterea rezilienței oceanelor; reiterează nevoia urgentă de a aborda aceste efecte care afectează rolul crucial al oceanului ca regulator climatic, absorbant de carbon, sursă de biodiversitate și furnizor esențial de alimente, mijloace de trai, energie și servicii ecosistemice;
131. reiterează faptul că, în conformitate cu Acordul de la Paris, toate sectoarele economiei trebuie să contribuie la reducerea emisiilor de CO₂; îndeamnă la adoptarea de către OMI a unui obiectiv clar privind emisiile și a unor măsuri de reducere imediate și pe termen scurt până în 2018, pentru a reduce emisiile maritime internaționale de CO₂ la nivel mondial, în conformitate cu obiectivele stabilite prin Acordul de la Paris; ia act, de asemenea, de faptul că, în absența unui sistem comparabil care să opereze în temeiul OMI, emisiile de CO₂ generate în porturile Uniunii și în timpul deplasărilor dinspre și înspre porturile de escală ale Uniunii trebuie contabilizate prin intermediul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii sau al unui mecanism robust comparabil de stabilire a prețurilor, care urmează să fie operațional cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 2023;
132. reiterează faptul că ar trebui promovată utilizarea de BioGNL ca mijloc de decarbonizare a sectorului transportului maritim, iar utilizarea biogazului în sectorul transporturilor ar trebui să fie rezervată în principal sectorului transportului maritim, în care BioGNL reprezintă un combustibil din surse regenerabile avansat existent; consideră că evoluțiile în materie de infrastructuri prezentate în Directiva 2014/94/UE ar trebui să se adapteze la utilizarea BioGNL în sectorul maritim, unde în prezent există

posibilități limitate de surse regenerabile alternative;

133. subliniază rolul pe care l-ar putea juca gazul natural, în special gazul natural lichefiat (GNL), în tranziția către decarbonizarea sectorului transporturilor, în special în ceea ce privește transportul naval, contribuind la reducerea emisiilor de CO₂ și a poluanților atmosferici;
134. invită Comisia și statele membre să evalueze și să promoveze aplicarea unor limite de viteză pentru nave la nivelul OMI pentru a reduce emisiile, ținând seama de Indicele eficienței energetice de proiectare (EEDI) și de planul de gestionare a eficienței energetice a navelor (SEEMP), precum și de faptul că este normal să existe limite de viteză în sectorul transporturilor rutiere și feroviare; subliniază că beneficiile economice interne și externe ale unor viteze mai mici ale navelor depășesc costurile; ia act de faptul că navigarea cu viteză redusă este relativ ușor de monitorizat și de pus în aplicare, și are ca rezultat o sarcină administrativă redusă pentru părțile interesate;
135. subliniază că energia electrică furnizată de rețeaua terestră joacă un rol esențial pentru un transport maritim mai ecologic, întrucât le permite navelor să oprească motoarele și să se conecteze la o rețea electrică în vederea producerii de energie electrică pentru escale și activitățile de descărcare și încărcare atunci când se află în porturi sau în dane; invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile de încurajare și susținere a utilizării energiei electrice furnizate de rețeaua terestră de către toate navele care fac escală în porturile europene, eliminând astfel emisiile provenite de la motoarele navelor în apele portuare, reducând emisiile de substanțe poluante și de gaze cu efect de seră și reducând zgomotul, vibrațiile și uzura motorului;
136. solicită instituirea unui mecanism global bazat pe piață, cum ar fi un mecanism de taxare a emisiilor în cadrul OMI, care abordează emisiile maritime internaționale, luând în special în considerare regiunile complet dependente de transportul maritim, în special regiunile și statele insulare și ultraperiferice;
137. solicită, având în vedere evoluția rapidă a cunoștințelor științifice cu privire la impactul emisiilor de CO₂ și de alți compuși rezultați în cadrul transportului maritim asupra climei globale, ca IPCC să efectueze împreună cu OMI o evaluare a impactului transportului maritim, într-un mod similar cu raportul special al IPCC intitulat „Aviația și atmosfera globală” pentru sectorul transportului aerian;
138. invită Comisia și statele membre să acționeze în vederea finalizării rapide a planului de lucru prelungit al OMI cu privire la reducerea emisiilor de negru de fum provenite de la navele care navighează în zona arctică, cu scopul de a încetini creșterea rapidă a temperaturii în regiunile polare;
139. invită Comisia să prezinte, până cel târziu în 2020, o propunere care să abordeze utilizarea și instalarea instalațiilor de producere a energiei electrice pe uscat de către navele aflate în dană în porturile din UE pentru a reduce emisiile în zonele portuare;
140. subliniază că este importantă revizuirea Directivei privind instalațiile portuare de preluare și invită statele membre și Comisia să adopte o strategie în parteneriat cu OMI, țările terțe și industrie pentru decarbonizarea sectorului maritim, adaptată la obiectivele Acordului de la Paris și la necesitatea de a stabili un sistem internațional de

monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de gaze cu efect de seră;

141. îndeamnă Comisia să promoveze condițiile fiscale necesare pentru a stimula utilizarea alimentării cu energie electrică furnizată de rețeaua terestră de către nave în porturile UE și adoptarea de tehnologii din domeniul surselor regenerabile de energie, în special, bărci cu pânze, baterii și pile de combustie, în sectorul maritim, îndeosebi pentru transportul maritim pe distanțe scurte;
142. invită organismele respective să asigure condiții de concurență echitabile la nivelul întregii UE în ceea ce privește emisiile de oxid de sulf și de azot, prin adaptarea valorilor limită respective la nivelurile cele mai scăzute existente;
143. invită Comisia să analizeze și să propună măsuri pentru a reduce în mod semnificativ emisiile de oxid de azot provenite de la flota existentă, inclusiv o evaluare a impactului eventualei introduceri a unui sistem de tarificare și finanțare privind oxidul de azot pentru a se obține reduceri semnificative în mod rapid și eficient;
144. invită statele membre și Comisia să propună măsuri juridice și tehnice pentru a reduce și mai mult emisiile de particule în suspensie și de negru de fum;
145. subliniază importanța regiunilor ultraperiferice în contextul maritim, în special din cauza amplasării lor în Oceanul Atlantic și în Oceanul Indian, acestea fiind adevărate laboratoare pentru studierea și combaterea efectelor schimbărilor climatice asupra biodiversității și ecosistemelor marine și oferind un mare potențial de dezvoltare a energiei din surse regenerabile și a biotehnologiei albastre; subliniază că este necesar să se creeze programe inovatoare și să se asigure o finanțare adecvată pentru înființarea de centre de cercetare și dezvoltare în regiunile ultraperiferice; solicită, în acest sens, crearea unui cluster maritim al regiunilor ultraperiferice;

Aprofundarea cercetării și datelor internaționale referitoare la oceane

146. subliniază importanța dezvoltării unor servicii inovatoare pentru actorii publici și privați, cum ar fi centrele și rețelele de cunoaștere, pentru a obține o bună cunoaștere a stării ecologice a apelor marine, pentru a intensifica schimbul de date științifice, de bune practici și de know-how și pentru a pune pe deplin în aplicare acțiunile din foaia de parcurs „Cunoașterea mediului marin 2020” (SWD(2014)0149); salută, în acest context, operabilitatea deplină a serviciului Copernicus de monitorizare a mediului marin și a Grupului interguvernamental pentru observarea Pământului (GEO); îndeamnă, de asemenea, Comisia să instituie capacități bazate pe serviciul Copernicus pentru a monitoriza emisiile de gaze cu efect de seră, inclusiv de CO₂, întrucât acest lucru ar aduce o valoare adăugată considerabilă în procesul de combatere a schimbărilor climatice;
147. așteaptă cu interes propunerile Comisiei pentru coordonarea activităților UE de cercetare și observare cu partenerii internaționali și examinarea modalităților de îmbunătățire a calității cercetării, printre altele prin extinderea instrumentelor și activităților UE de cercetare și observare existente, inclusiv a EMODnet, pentru a crea o bază de date comună, a Programului european de observare a Pământului (Copernicus), a Sistemului european global de observare a oceanelor (EuroGOOS) și a inițiativei de programare în comun „Mări și oceane productive și sănătoase” (JPI oceane), în vederea

creării unei rețele internaționale de date în domeniul marin și maritim;

148. solicită deplina autorizare juridică și integrarea la nivel european a tehnicilor de pescuit inovatoare, dovedite și selective, care ar trebui monitorizate în strânsă cooperare cu instituțiile științifice și fără protecționism național;
149. solicită mai multe investiții în domeniul cercetării științifice pentru a înțelege mai bine oceanele noastre; ia act de faptul că 95 % din suprafața acoperită de acestea nu a fost încă explorată;
150. subliniază importanța partajării datelor și rezultatelor cercetărilor obținute prin intermediul științelor și tehnologiilor marine cu comunitățile științifice din țări terțe; subliniază că promovarea continuării investițiilor în știința marină în țări terțe și crearea de rețele internaționale prin care rezultatele și informațiile pot fi partajate sunt foarte importante pentru dezvoltarea unui pescuit mai sustenabil, pentru o mai bună gestionare a mediului marin și pentru soluționarea problemelor comune ale oceanelor;
151. ia act cu îngrijorare de faptul că insulele mici sunt foarte vulnerabile la eroziunea costieră deoarece mediile lor costiere ar putea fi puternic afectate de creșterea nivelului mării, de circuitul apei și de tendințele ecosistemului marin ca urmare a schimbărilor climatice; subliniază că marile centre europene de colectare de date existente nu conțin seturi de date referitoare la bilanțul de masă privind sedimentele, necesare pentru a înțelege modificările și eroziunea costieră la scara insulelor mici; subliniază, prin urmare, necesitatea urgentă de a dezvolta și de a utiliza tehnologii inovatoare de ultimă generație, pentru a colecta, evalua și monitoriza eroziunea costieră, condițiile costiere și marine și parametrii de mediu ai insulelor mici din UE; invită Comisia și statele membre să sprijine astfel de proiecte;
152. insistă asupra importanței cunoașterii fundului mării, a speciilor și habitatelor marine și a colectării datelor geologice, batimetrice, seismice, vulcanice, chimice, hidrologice, atmosferice și meteorologice ale oceanelor, în special pentru dezvoltarea surselor marine regenerabile de energie și pentru crearea de zone marine protejate; încurajează în acest sens observarea și explorarea științifică a oceanelor, care să respecte mediul și ecosistemele marine și să aibă ca scop dezvoltarea durabilă;
153. ia act de importanța crucială a asigurării existenței unor date exacte în sectorul pescuitului, aceasta fiind o condiție prealabilă esențială pentru realizarea unei bune guvernante a oceanelor; subliniază că trebuie asigurate resurse financiare adecvate și realiste pentru a garanta acest obiectiv; consideră că este necesar să se îmbunătățească cooperarea și coordonarea cu partenerii internaționali pe baza exemplului Rețelei europene de observare și date privind mediul marin (EMODnet) și în conformitate cu comunicatul G7 de la Tsukuba;
154. încurajează dedicarea mai multor resurse unei mai bune cunoașteri a mediului marin și unei înțelegeri aprofundate a oceanelor, în special în ceea ce privește cercetarea științifică marină, colectarea de noi date și platformele de partajare a cunoștințelor și a datelor, precum și promovarea elaborării de politici și a luării de decizii pe baza pe celor mai bune dovezi științifice disponibile; reiterează importanța unei abordări precaute atunci când nu sunt disponibile dovezi științifice adecvate;

155. invită statele membre și Comisia să promoveze cunoștințele științifice, schimburile de date și transferul de tehnologii pentru a contribui la protecția și la exploatarea sustenabilă a oceanelor; solicită să fie urmărite și consolidate la nivel mondial inițiativele, cooperarea și investițiile în favoarea cercetării și inovării marine;
156. subliniază că governanța oceanelor ar trebui să se bazeze pe cele mai bune cunoștințe disponibile și, prin urmare, solicită intensificarea cercetării și inovării în scopul gestionării oceanelor și resurselor lor într-un mod care să asigure conservarea și refacerea ecosistemelor marine, inclusiv sustenabilitatea exploatării resurselor sale;
157. subliniază că este necesar să fie continuate cercetările privind amenințarea reprezentată de deversările de petrol catastrofale și de efectele cumulative ale deversărilor mai frecvente asupra mediului oceanic pentru a asigura faptul că deciziile de a efectua activitățile de explorare și de exploatare offshore se bazează pe cunoștințe științifice precise și actualizate;
158. invită Comisia și statele membre să consolideze acțiunile de cercetare, să încurajeze abordările multidisciplinare și parteneriatele dintre actorii economici și publici pentru a dezvolta cunoștințele științifice privind oceanele;
159. subliniază că este nevoie să se aloce mai multe resurse cercetării științifice marine, cum ar fi cercetarea interdisciplinară și observarea susținută a oceanelor și a zonelor costiere, precum și pentru colectarea și schimbul de date și de cunoștințe, inclusiv formele tradiționale, pentru a ne îmbunătăți cunoștințele despre oceane, a înțelege mai bine relația dintre schimbările climatice și sănătatea și productivitatea oceanelor, a consolida dezvoltarea unor sisteme de avertizare timpurie coordonate pentru evenimente și fenomene meteorologice extreme și a promova un proces decizional bazat pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile, a încuraja inovarea științifică și tehnologică, precum și pentru a consolida contribuția biodiversității marine la dezvoltarea țărilor în curs de dezvoltare, în special a statelor insulare mici în curs de dezvoltare și a țărilor cel mai puțin dezvoltate;
160. invită Comisia să instituie la nivel european și să promoveze la nivel internațional acțiuni de cercetare, observare, colectare și schimb de date în ceea ce privește activitatea insulelor vulcanice și a vulcanilor oceanici și legătura dintre aceștia și oceane; atrage atenția asupra rolului de frunte pe care îl pot avea în acest domeniu regiunile ultraperiferice;
161. subliniază că energia din surse regenerabile din mări și oceane are un potențial semnificativ pentru îndeplinirea obiectivelor climatice și energetice și diversificarea surselor de energie; subliniază că sunt necesare noi cercetări privind valurile, curenții și salinitatea și elaborarea unor criterii adecvate de sustenabilitate ecologică;
162. reamintește că unul dintre obiectivele strategiei de „creștere albastră” este acela de a îmbunătăți cunoștințele în materie de oceanografie; invită Comisia și statele membre să propună parteneriate în domeniul cercetării și al științei marine cu actorii internaționali și să le intensifice pe cele deja existente, cum ar fi BlueMed;
163. salută sprijinul acordat de UE prin intermediul programelor pentru cercetare marină și maritimă și pentru inovare, finanțate de programul-cadru; solicită Comisiei să mențină

acest sprijin;

164. solicită o finanțare suficientă pentru a susține cercetarea marină și maritimă și acțiunile de inovare, în special pe cele transsectoriale, în cadrul unei misiuni specifice de cercetare și inovare privind oceanele;
165. sprijină rămânerea în vigoare a dispozițiilor Declarației de la Galway din 2013 și încurajează instituirea unei astfel de cooperări cu alte țări;
166. subliniază faptul că promovarea unor investiții suplimentare în domeniul științelor marine, împreună cu țările terțe, astfel cum se prevede în Declarația de la Galway din 2013, și a unor investiții în proiecte comune de cercetare în țările în curs de dezvoltare și crearea unor rețele internaționale în care rezultatele și informațiile pot fi partajate sunt extrem de importante pentru dezvoltarea unei gestionări mai bune și sustenabile a pescuitului și a ecosistemelor marine și pentru a face față provocărilor comune în ceea ce privește oceanele;
167. reiterează importanța colaborării cu partenerii internaționali pentru a consolida activitățile de cartografiere, observare și cercetare în Marea Mediterană, Marea Neagră și Oceanul Atlantic, în conformitate cu inițiativa BlueMed, cu declarațiile de la Belém și Galway și cu alianțele globale sau regionale precum forumul Belmont;
168. salută angajamentul Comisiei de a propune o aliniere a EMODnet cu alte eforturi internaționale de colectare a datelor referitoare la mediul marin până în 2018; reamintește, în acest context, importanța angajamentului Uniunii față de ODD ale ONU, în special față de ODD 14.A și 14.A.1, precum și față de comunicatul G7 de la Tsukuba al miniștrilor din domeniul științei și tehnologiei; îndeamnă Comisia și statele membre să le reamintească partenerilor internaționali de angajamentele lor de a promova știința deschisă, accesibilă și interoperabilă; invită Comisia să prezinte periodic rapoarte Parlamentului cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește platformele cu adevărat globale de observare a oceanelor;
169. solicită, în conformitate cu apelul ONU pentru acțiunea „Oceanul nostru, viitorul nostru”, realizarea de evaluări amănunțite cu privire la starea oceanelor, bazate pe știință și pe sistemele de cunoștințe tradiționale;
170. subliniază că este nevoie să ne îndreptăm spre sisteme de observare a oceanelor adecvate scopului, spre un acces la datele privind mediul marin și spre manipularea unor mari volume de date (inclusiv în sistemul „blue cloud”), în conformitate cu comunicatul de la Tsukuba;
171. încurajează dedicarea mai multor resurse unei mai bune cunoașteri a mediului marin și unei înțelegeri aprofundate a oceanelor, în special în ceea ce privește cercetarea științifică marină, colectarea de noi date și platformele de partajare a cunoștințelor și a datelor, precum și promovarea elaborării de politici și a luării de decizii pe baza pe celor mai bune dovezi științifice disponibile; reiterează importanța unei abordări precaute atunci când nu sunt disponibile dovezi științifice adecvate;
172. invită statele membre și autoritățile regionale și locale și organismele private să se concentreze mai ales pe proiectele de inovare, biotehnologiile albastre și utilizarea de

energie curată pentru a promova și adapta mai bine infrastructura ecologică și transportul maritim și a proteja ecosistemele și biodiversitatea oceanelor prin intermediul Fondului european pentru investiții strategice (FEIS), programului Orizont 2020 și al Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE); invită, de asemenea, statele membre să se concentreze asupra combustibililor alternativi și neconvenționali pentru nave, cum ar fi GNL, și asupra proiectului coridoarelor albastre de GNL care leagă insulele pentru promovarea și adaptarea infrastructurilor, cum ar fi terminalele GNL, ca tehnologii de legătură, utilizând finanțarea existentă menționată mai sus; invită Comisia să dezvolte parteneriate oceanice cu principalii actori din sector, ca mijloc de stimulare a cooperării, a coerenței politice și a coordonării cu privire la chestiuni de interes comun în domeniile centrale ale guvernării oceanice, cum ar fi creșterea albastră și schimbul celor mai bune practici;

173. constată că automatizarea și digitalizarea sectorului maritim presupun îmbunătățirea competențelor și calificărilor digitale și subliniază că acest lucru reprezintă o oportunitate de a atrage tinerii; solicită Comisiei să prezinte inițiative în acest domeniu, dezvoltând inițiative comune pentru recunoașterea calificărilor și promovând diverse activități marine și maritime;
174. regretă lipsa unei referințe în comunicarea comună privind guvernarea internațională a oceanelor la turismul costier și maritim, având în vedere impactul acesteia asupra regiunilor de coastă, insulare și ultraperiferice, precum și asupra sectorului local al turismului, care implică, în special IMM-uri; solicită punerea în aplicare a unei strategii europene pentru turism în cadrul Forumului internațional al oceanelor, cu implicarea regiunilor și autorităților locale costiere în dialogul paneuropean, pentru a face un schimb de cele mai bune practici în ceea ce privește guvernarea inteligentă a turismului costier și maritim; insistă asupra faptului că strategia Comisiei în ceea ce privește plasticul și alte deșeuri marine nu ar trebui să piardă din vedere zonele costiere, având în vedere faptul că perturbările în mediul marin au un impact extrem de negativ asupra atractivității turistice, precum și un impact economic și climatic inevitabil asupra tuturor activităților din regiunile ultraperiferice;
175. solicită să se depună eforturi mai mari pentru a consolida cercetarea și inovarea care să permită o mai bună guvernare a oceanelor în așa fel încât să se garanteze conservarea și refacerea ecosistemelor marine, inclusiv sustenabilitatea acestor resurse, precum și dobândirea de cunoștințe în domeniul maritim în Europa și la nivel mondial printr-o cooperare și schimburi mai consolidate între cercetători, părți interesate, factori de decizie și publicul larg, în vederea îmbunătățirii educației privind oceanele și carierele în economia albastră; solicită o evaluare mai temeinică a stării oceanelor, bazată pe date științifice și sisteme de cunoștințe tradiționale, în conformitate cu documentul ONU „Oceanul nostru, viitorul nostru: apel la acțiune”;
176. subliniază importanța de a include autoritățile locale din regiunile costiere și ultraperiferice în procesul de a aduce guvernarea internațională a oceanelor mai aproape de cetățenii UE.

o

o o

177. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Mările și oceanele acoperă 70 % din suprafața planetei, iar apa de mare reprezintă 97 % dintre apele sale. Mările ne oferă hrană, energie, mobilitate, medicamente și modalități de petrecere a timpului liber și, în același timp, reglează clima, furnizează jumătate din oxigenul care ne este necesar și preiau o proporție considerabilă din dioxidul de carbon pe care îl emitem. Oceanele reprezintă, de fapt, aliații noștri cei mai puternici împotriva schimbărilor climatice și au fost incluse în Acordul de la Paris, un raport special al IPCC fiind dedicat oceanelor.

Oceanele, împreună cu resursele costiere și marine, joacă un rol esențial pentru bunăstarea umană și pentru dezvoltarea socială și economică pe plan mondial. Ele sunt deosebit de importante în special pentru persoanele care locuiesc în comunitățile costiere și asigură atât mijloace de trai și beneficii din turism, cât și mijloace de subsistență și venituri. De fapt, se estimează că resursele costiere și marine contribuie anual cu 28 000 de miliarde USD la economia mondială prin intermediul serviciilor ecosistemice. Cu toate acestea, aceste resurse sunt extrem de vulnerabile la degradarea mediului, pescuitul excesiv, schimbările climatice și poluare.

Agenda 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă a identificat conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor ca unul dintre cele 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD 14); această decizie demonstrează că, în cadrul forurilor internaționale, rolul esențial al exploatării sustenabile și al conservării ecosistemelor marine și de coastă și a diversității biologice a acestora a fost recunoscut ca fiind esențial în realizarea Agendei 2030 pentru asigurarea unui nou cadru de dezvoltare globală.

ODD sunt puternic interconectate, iar oceanele prezintă un potențial nu doar pentru economie, ci și pentru identificarea unei soluții pentru provocarea din ce în ce mai urgentă a securității alimentare. Dat fiind că se estimează că populația lumii va ajunge la 9 miliarde de oameni până în 2050, cererea de alimente ar putea crește cu 60 %. Potențialul socio-economic al oceanelor va fi menținut numai dacă ecosistemele marine sunt conservate în sensul protecției habitatelor și al reducerii impactului schimbărilor climatice, în special în ceea ce privește acidificarea apei și încălzirea.

În ceea ce privește acidificarea apei, pH-ul apelor de suprafață a fost relativ stabil timp de milioane de ani. Creșterile rapide ale concentrației atmosferice de CO₂ din cauza emisiilor generate de activitățile umane amenință în prezent această stabilitate, întrucât CO₂ este apoi absorbit parțial de ocean. Absorbția de CO₂ de către mări conduce la acidificarea oceanelor, deoarece nivelul pH-ului apei de mare scade, chiar dacă apele de suprafață oceanică rămân alcaline. Acidificarea oceanelor reduce disponibilitatea carbonatului, care este esențial pentru organismele marine bazate pe calcificare, cum ar fi coralii care construiesc recife, midiile și planctonul, și afectează, de asemenea, moleculele și procesele biologice, deteriorând ecosistemele marine în întregime.

Încălzirea oceanului global reprezintă aproximativ 93 % din încălzirea planetei în ultimele șase decenii și toate prognozele disponibile privind temperaturile oceanice sugerează că oceanul global va continua să se încălzească. Oceanele absorb 25 % din emisiile de carbon pe care le producem și redistribuie energia termică/căldura în întreaga lume.

Emisiile provenite din transportul maritim reprezintă un alt aspect care necesită o soluție globală pentru a aborda creșterea puternică preconizată a emisiilor din transportul maritim. Pentru a acționa în mod eficace, este necesar să se cunoască mai aprofundat impactul transportului maritim asupra schimbărilor climatice.

Deșeurile marine reprezintă o altă amenințare majoră la adresa oceanelor. Acestea reprezintă un factor de preocupare la nivel mondial, care afectează toate oceanele planetei. În fiecare an, milioane și milioane de tone de gunoi ajung în oceanele din întreaga lume, creând probleme de ordin ecologic, economic, sanitar și estetic. Deșeurile marine pot cauza prejudicii economice grave: pierderi pentru comunitățile costiere, turism, transportul maritim și pescuit. Costul potențial la nivelul UE pentru curățarea zonelor costiere și a plajelor a fost evaluat la aproape 630 de milioane EUR pe an, în timp ce costurile pentru industria pescuitului s-ar putea ridica la aproape 60 de milioane EUR, ceea ce ar reprezenta aproximativ 1 % din veniturile totale realizate de flota de pescuit a UE (în 2010).

Ținând seama de acumularea și de răspândirea deșeurilor marine, ele pot fi una dintre amenințările la adresa sănătății oceanelor lumii care înregistrează cea mai rapidă dezvoltare. În acest sens, avem nevoie de un pachet ambițios pentru o economie circulară, cu obiective ale UE de reducere a deșeurilor marine cu 30% și 50% în 2025 și respectiv în 2030 și cu obiective de reciclare mai mari pentru ambalajele din plastic.

Pentru a aborda toate aceste chestiuni, este nevoie de o mai bună guvernare internațională în vederea consolidării eforturilor regionale și globale. Parteneriatele în domeniul oceanelor cu principalii actori din sector reprezintă o modalitate de a asigura o mai bună guvernare internațională a oceanelor; numărul lor ar trebui să crească, respectând o viziune internațională.

Încurajează Comisia să dezvolte parteneriate în domeniul oceanelor cu principalii actori din sector, ca o modalitate de a asigura o mai bună guvernare internațională a oceanelor. Schimbul de date și acțiunile coordonate sunt posibile în cazul în care se stabilește un cadru clar de guvernare a oceanelor. În acest sens, UNCLOS joacă un rol fundamental și ar trebui să se sprijine fără rezerve dezvoltarea unui instrument obligatoriu din punct de vedere juridic cu privire la conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității marine în zonele din afara jurisdicției naționale în temeiul acestei convenții.

26.9.2017

AVIZ AL COMISIEI PENTRU TRANSPORT ȘI TURISM

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

referitor la guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre în contextul ODD-urilor pentru 2030 (2017/2055(INI))

Raportoare pentru aviz (*): Cláudia Monteiro de Aguiar

(*) Procedura comisiilor asociate - articolul 54 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru transport și turism recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Comunicarea comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre” (JOIN (2016)0049),
- având în vedere politica maritimă integrată a Uniunii Europene din 2007 (COM(2007)0575) și raportul din 2012 privind progresele înregistrate (COM(2012)0491),
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2011 de instituire a unui program de susținere a continuării dezvoltării unei politici maritime integrate¹,
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene din 15 octombrie 2009 intitulată „Dezvoltarea dimensiunii internaționale a politicii maritime integrate a Uniunii Europene” (COM(2009)0536),
- având în vedere Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la politica maritimă

---

¹ JO L 321, 5.12.2011, p. 1.

integrată (PMI) – Evaluarea progreselor înregistrate și noi provocări¹,

- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 2016/1625 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă²,
- având în vedere Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim³,
- având în vedere Directiva 2012/33/UE din 21 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din combustibilii marini și evaluarea de impact în curs de realizare privind extinderea zonelor de control al emisiilor de SO_x în apele europene,
- având în vedere Directiva 2000/59/CE privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură,
- având în vedere Acordul de la Paris din 2015 adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016, și contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (CPSN) prevăzute de acesta, care urmăresc reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 februarie 2014 intitulată „O strategie europeană pentru stimularea creșterii economice și crearea de locuri de muncă în turismul maritim și costier” (COM(2014)0086),
- având în vedere Rezoluția sa din 29 octombrie 2015 referitoare la noile provocări și concepte pentru promovarea turismului în Europa⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 iulie 2013 referitoare la Creșterea albastră: consolidarea creșterii durabile în sectoarele de transport marin, maritim și de turism ale UE⁵,
- având în vedere Strategia Uniunii Europene în materie de securitate maritimă, adoptată de Consiliul European la 24 iunie 2014,
- având în vedere concluziile Consiliului privind „Prioritățile politicii UE în domeniul transportului maritim până în 2020: competitivitate, decarbonizare, digitizare în vederea asigurării conectivității la nivel mondial, precum și o piață internă eficientă și un sector maritim de talie mondială” (9976/17),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 decembrie 2015 intitulată „Închiderea buclei - un plan de acțiune al UE pentru economia circulară” (COM(2015)0614),

---

¹ JO C 70E, 8.3.2012, p. 70.

² JO L 251, 16.9.2016, p. 77.

³ JO L 257, 28.8.2014, p. 135.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0391.

⁵ JO C 75, 26.2.2016, p. 24.

- având în vedere poziția sa de negociere cu privire la pachetul privind deșeurile, astfel cum a fost adoptată la 14 martie 2017,
  - având în vedere propunerea către OMI adresată de țări din regiunea Mării Baltice și a Mării Nordului în vederea introducerii unor zone desemnate de control al emisiilor de azot (NECA),
  - având în vedere Conferința ONU privind oceanele, care a avut loc în perioada 5-9 iunie 2017 la New York,
  - având în vedere apelul la acțiune al Națiunilor Unite din 5 iunie 2017 privind oceanele,
  - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu „Guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre”,
1. salută comunicarea comună intitulată „Guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre” și acțiunile prevăzute în aceasta; reafirmă importanța guvernanței internaționale a oceanelor și componentele economice, sociale și de mediu, care ar trebui să se bazeze pe o abordare transsectorială, cu accent pe politica maritimă integrată și politicile transversale pe care le include, în special creșterea albastră și cele mai bune cunoștințe și date științifice disponibile, curente și emergente, despre mediul marin, amenajarea spațiului maritim, supravegherea maritimă integrată și strategiile privind bazinele maritime; subliniază necesitatea coerenței politice și a unei cooperări mai intense și a unei coordonări între toți actorii relevanți, cum ar fi guvernele, organizațiile și instituțiile regionale și internaționale, comunitatea științifică, sectorul privat și societatea civilă;
  2. sprijină pe deplin planul de acțiune al Comisiei stabilit în Comunicarea comună din 2016 privind guvernanța internațională a oceanelor; subliniază necesitatea urgentă ca statele membre și Comisia să obțină rapid rezultate cu privire la aceste acțiuni și să transforme angajamentul UE privind dezvoltarea durabilă a oceanelor în politici concrete la nivelul UE și la nivel internațional;
  3. reiterează puternica dimensiune maritimă a obiectivelor de dezvoltare durabilă, în special în ceea ce privește obiectivul 14, dar fără a se limita la acesta: conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine;
  4. subliniază că îmbunătățirea transparenței, a accesibilității publice a informațiilor, a implicării părților interesate și a legitimității organizațiilor ONU, inclusiv a responsabilității publice a reprezentanților țărilor în cadrul organismelor internaționale, cum ar fi Organizația Maritimă Internațională (OMI) și Autoritatea Internațională pentru Fundul Mărilor și Oceanelor (ISA), este o prioritate pentru abordarea deficiențelor existente în cadrul de guvernanță;
  5. constată, de asemenea, în ceea ce privește dreptul internațional privind poluarea aerului, că, în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), statele membre nu sunt autorizate să urce la bordul navelor și să le inspecteze în marea liberă sau în cursul trecerii inofensive, chiar și în cazul în care există dovezi concludente de încălcare a obligațiilor; invită, prin urmare, părțile din cadrul ONU să

consolideze cadrul juridic al UNCLOS cu scopul de a remedia orice lacune existente în materie de guvernanză și de a institui mecanisme de asigurare a respectării legii solide pentru legislația internațională în materie de mediu;

6. subliniază importanța regiunilor ultraperiferice în contextul maritim, în special din cauza amplasării lor în Oceanul Atlantic și în Oceanul Indian, acestea fiind adevărate laboratoare pentru studierea și combaterea efectelor schimbărilor climatice asupra biodiversității și ecosistemelor marine, care oferă un mare potențial de dezvoltare a energiei din surse regenerabile și a biotehnologiei albastre; subliniază că este necesar să se creeze programe inovatoare și să se asigure o finanțare adecvată pentru înființarea de centre de cercetare și dezvoltare în regiunile ultraperiferice; solicită, în acest sens, crearea unui cluster maritim al regiunilor ultraperiferice;
7. salută progresele înregistrate în statele membre în ceea ce privește stabilirea unor planuri de amenajare a spațiului maritim; reiterează faptul că sunt necesare în continuare eforturi pentru punerea în aplicare coerentă a Directivei 2014/89/UE în vederea stabilirii unui exemplu pentru introducerea la nivel mondial a planurilor de amenajare a spațiului maritim; invită, prin urmare, statele membre să-și elaboreze planurile de amenajare a spațiului maritim până cel târziu la 31 martie 2021; subliniază dimensiunea transnațională și internațională și invită Comisia să inițieze elaborarea de propuneri pentru orientările internaționale, ținând cont de importanța sinergiilor și interacțiunilor dintre uscat și mare, precum și a proceselor conexe, cum ar fi managementul integrat al zonelor costiere, și să conducă un forum internațional privind planurile de amenajare a spațiului maritim, care implică părțile interesate și țările terțe relevante, pe care să le promoveze la nivel mondial și să producă cele mai bune practici, cu scopul de a stimula cooperarea internațională, de a îmbunătăți gestionarea, conservarea și utilizarea oceanelor, de a crește transparența și a îmbunătăți educația și formarea profesională;
8. subliniază importanța strategiei Uniunii Europene în materie de securitate maritimă și invită Comisia să includă securitatea maritimă în domeniul politicii externe, având în vedere că o mare parte a bunurilor cu care se face comerț se transportă pe mare, peste 70 % din frontierele externe sunt frontiere maritime și este necesar să se garanteze securitatea pasagerilor care tranzitează porturile Uniunii;
9. subliniază importanța de a continua impulsivitatea cooperării între Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA), Frontex și Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA), fiecare în limitele mandatului său, pentru a sprijini autoritățile naționale ale statelor membre însărcinate cu funcții de pază de coastă, și de a promova siguranța și securitatea maritimă, de a combate criminalitatea transfrontalieră și a proteja mediul prin prevenirea și reducerea poluării provocate de instalațiile petroliere și gaziere offshore; consideră că aceste agenții ar trebui să beneficieze de o finanțare mai substanțială din partea UE, dacă este cazul, pentru a putea îndeplini aceste noi sarcini; subliniază importanța dezvoltării în continuare a soluțiilor digitale - cum ar fi facilitarea industriei navale prin intermediul unor proceduri simplificate pentru formalitățile de raportare, și investiții mai importante în infrastructura comună pentru schimbul de date la nivel european, care să aducă beneficii tuturor autorităților statelor membre care îndeplinesc funcții de pază de coastă - și a tehnologiilor maritime avansate, cum ar fi serviciile maritime integrate ale EMSA, în scopul de a îmbunătăți sistemele de monitorizare și de supraveghere pentru activitățile maritime și alte programe, cum ar fi

mediul comun pentru schimbul de informații (CISE) pentru supravegherea maritimă;

10. invită statele membre și autoritățile regionale și locale și organismele private să se concentreze mai ales pe proiectele de inovare, biotehnologiile albastre și utilizarea de energie curată pentru a promova și adapta în mai mare măsură infrastructura ecologică și transportul maritim și a proteja ecosistemele și biodiversitatea oceanelor prin intermediul Fondului european pentru investiții strategice (FEIS), programului Orizont 2020 și al Mecanismului pentru interconectarea Europei (MIE); invită, de asemenea, statele membre să se concentreze asupra combustibililor alternativi și neconvenționali pentru nave, cum ar fi gazul natural lichefiat (GNL), și asupra proiectului coridoarelor albastre de GNL care leagă insulele pentru promovarea și adaptarea infrastructurilor, cum ar fi terminalele GNL, ca tehnologii de legătură, utilizând finanțarea existentă menționată mai sus; invită Comisia să dezvolte parteneriate oceanice cu principalii actori din sector, ca mijloc de stimulare a cooperării, a coerenței politice și a coordonării cu privire la chestiuni de interes comun în domeniul centrale ale guvernancei oceanice, cum ar fi creșterea albastră și schimbul celor mai bune practici;
11. subliniază că este importantă revizuirea Directivei privind instalațiile portuare de preluare și invită statele membre și Comisia să adopte o strategie în parteneriat cu OMI, țările terțe și industrie pentru decarbonizarea sectorului maritim, adaptată la obiectivele Acordului de la Paris și la necesitatea de a stabili un sistem internațional de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de gaze cu efect de seră;
12. subliniază că transportul maritim are un impact asupra climei la nivel global și asupra calității aerului ca urmare a emisiilor de CO₂ și a celorlalte emisii, cum ar fi sulfurile - acoperite de Directiva (UE) 2016/802, precum și a emisiilor de oxizi de azot, ultimele având un impact deosebit asupra orașelor portuare și zonelor de coastă; ia act de faptul că se preconizează că emisiile maritime de CO₂ vor crește cu 50-250 % până în 2050 și că cota lor din emisiile globale de gaz cu efect de seră ar putea ajunge la 17 %, ceea ce reprezintă o creștere substanțială; reiterează faptul că economia în ansamblul său trebuie să contribuie la reducerea emisiilor de CO₂ în conformitate cu Acordul de la Paris;
13. solicită instituirea unui mecanism global bazat pe piață, cum ar fi un mecanism de taxare a emisiilor în cadrul OMI, care abordează emisiile maritime internaționale, luând în special în considerare regiunile complet dependente de transportul maritim, în special regiunile și statele insulare și ultraperiferice;
14. îndeamnă Comisia să consolideze cooperarea și consolidarea capacităților în domeniul maritim, în cadrul de cooperare și dezvoltare internațională, pentru a aborda impactul tuturor tipurilor de deșeurii marine și al poluării, precum suprafețele infestate cu plastic și microplastic la intersecția curenților oceanici și deversarea de ape uzate și de gunoi de la nave în afara apelor teritoriale, pentru protejarea, conservarea și utilizarea durabilă a resurselor marine; solicită Comisiei să își intensifice eforturile de combatere a deșeurilor marine la nivel mondial prin abordarea surselor terestre, pentru a diminua considerabil volumul de deșeurii produse, și a crește nivelul de reciclare, precum și prin abordarea surselor marine și, în același timp, solicită statelor membre să aplice în mod corespunzător normele UE existente privind transferurile de deșeurii, cum ar fi Directiva 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave;
15. invită statele membre, precum și autoritățile locale și regionale, să sprijine inițiativele

tehnologice inovatoare, precum și cele financiare care abordează poluarea marină și oceanică, astfel încât să promoveze sisteme eficiente de recuperare a deșeurilor provenite din transportul maritim, în special deșeurile de plastic, în porturi, să îmbunătățească nivelul de conștientizare în sectorul transportului maritim în legătură cu consecințele aruncării deșeurilor de plastic în mare și să depășească principalele obstacole în calea punerii în aplicare a Convenției internaționale pentru prevenirea poluării de către nave (MARPOL);

16. afirmă că schimbarea apei de balast reprezintă o posibilă metodă pentru a se evita introducerea speciilor alogene invazive; subliniază faptul că, deși Convenția privind apa de balast a OMI, care este destinată să controleze și să gestioneze această problemă, va intra în curând în vigoare, punerea sa în aplicare cu succes va depinde de ratificarea pe scară mai largă;
17. invită Comisia să elaboreze, cel târziu până în 2020, o propunere privind utilizarea și instalarea unor sisteme terestre de generare a electricității pentru navele aflate la dană în porturile UE pentru a reduce emisiile în zonele portuare, luând în considerare poluanții, precum dioxidul de sulf (SO₂), oxizii de azot (NO_x), negrul de fum și pulberile în suspensie, emiși de nave atunci când își folosesc motoarele auxiliare cu scopul de a genera energie electrică pentru comunicații, iluminat, ventilare și alte echipamente de la bord atunci când sunt ancorate în porturi;
18. invită Comisia și statele membre să evalueze și să promoveze aplicarea unor limite de viteză pentru nave la nivelul OMI pentru a reduce emisiile, ținând seama de Indicele eficienței energetice de proiectare (EEDI) și de planul de gestionare a eficienței energetice a navelor (SEEMP), precum și de faptul că este normal să existe limite de viteză în sectorul transporturilor rutiere și feroviare; subliniază că beneficiile economice interne și externe ale unor viteze mai mici ale navelor depășesc costurile; ia act de faptul că navigarea cu viteză redusă este relativ ușor de monitorizat și de pus în aplicare, impunând o sarcină administrativă redusă pentru părțile interesate;
19. reamintește Rezoluția sa din 16 martie 2017 referitoare la o politică integrată a Uniunii Europene pentru regiunea arctică¹ prin care Comisia și statele membre erau invitate să ia toate măsurile necesare pentru a juca un rol activ cu scopul de a facilita interzicerea, în temeiul Convenției MARPOL, a folosirii și transportului de păcură grea drept carburant pentru nave în rezervoarele de carburant ale vaselor care navighează în mările arctice, așa cum este reglementat în momentul de față pentru apele din jurul regiunii antarctice; invită Comisia să includă riscurile climatice, de sănătate și de mediu prezentate de folosirea de păcură grea în poziția sa privind guvernarea internațională a oceanelor; solicită Comisiei ca, în lipsa unor măsuri internaționale corespunzătoare, să înainteze propuneri privind normele pentru navele care realizează escale în porturi ale UE înainte de a realiza călătorii în apele arctice, în vederea interzicerii utilizării și transportării păcurii grele ca combustibil în rezervoare;
20. invită Comisia și statele membre să acționeze în vederea finalizării rapide a planului de lucru prelungit al OMI cu privire la reducerea emisiilor de negru de fum provenite de la navele care navighează în zona arctică, cu scopul de a încetini creșterea rapidă a

---

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0093.

temperaturii și topirea accelerată a gheții în regiunea polară;

21. constată că automatizarea și digitalizarea sectorului maritim presupun îmbunătățirea competențelor și calificărilor digitale și subliniază faptul că acest lucru reprezintă o oportunitate de a atrage tinerii; solicită Comisiei să prezinte inițiative în acest domeniu, dezvoltând inițiative comune pentru recunoașterea calificărilor și promovând diverse activități marine și maritime;
22. regretă lipsa unei referințe în comunicarea comună privind guvernanta internațională a oceanelor la turismul de coastă și maritim, având în vedere impactul acesteia asupra regiunilor de coastă, insulare și ultraperiferice, precum și asupra sectorului local al turismului, care implică, în special IMM-uri; solicită punerea în aplicare a unei strategii europene pentru turism în cadrul Forumului internațional al oceanelor, implicând regiunile și autoritățile locale de coastă în dialogul paneuropean pentru a face un schimb de cele mai bune practici în ceea ce privește guvernanta inteligentă a turismului costier și maritim; insistă asupra faptului că strategia Comisiei în ceea ce privește plasticul și alte deșeuri marine nu ar trebui să piardă din vedere zonele de coastă, având în vedere faptul că perturbările în mediul marin au un impact extrem de negativ asupra atractivității turistice, precum și un impact economic și climatic inevitabil asupra tuturor activităților din regiunile ultraperiferice;
23. solicită să se depună eforturi mai mari pentru a consolida cercetarea și inovarea care să permită o mai bună gestionare a oceanelor în așa fel încât să se garanteze conservarea și refacerea ecosistemelor marine, inclusiv durabilitatea acestor resurse, precum și dobândirea de cunoștințe în domeniul maritim în Europa și la nivel mondial printr-o cooperare și schimburi mai consolidate între cercetători, părți interesate, factori de decizie și publicul larg, în vederea îmbunătățirii educației privind oceanele și carierele în economia albastră; solicită o evaluare mai temeinică a stării oceanelor, bazată pe date științifice și sisteme de cunoștințe tradiționale, în conformitate cu documentul ONU „Oceanul, viitorul nostru: apel la acțiune”;
24. subliniază importanța de a include autoritățile locale din regiunile de coastă și ultraperiferice în procesul de a aduce guvernanta internațională a oceanelor mai aproape de cetățenii UE.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	25.9.2017
Rezultatul votului final	+: 31 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Deirdre Clune, Michael Cramer, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Bruno Gollnisch, Dieter-Lebrecht Koch, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Claudia Schmidt, Keith Taylor, Pavel Telička, Wim van de Camp
Membri supleanți prezenți la votul final	Nicola Caputo, Jakop Dalunde, Mark Demesmaeker, Werner Kuhn, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Matthijs van Miltenburg
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Clara Eugenia Aguilera García, Barbara Kudrycka, Claudiu Ciprian Tănăsescu

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

31	+
ALDE	Gesine Meissner, Dominique Riquet, Pavel Telička, Matthijs van Miltenburg
ECR	Jacqueline Foster, Mark Demesmaeker
PPE	Georges Bach, Deirdre Clune, Andor Deli, Dieter-Lebrecht Koch, Barbara Kudrycka, Werner Kuhn, Cláudia Monteiro de Aguiar, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Massimiliano Salini, Claudia Schmidt, Wim van de Camp
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jens Nilsson, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Claudiu Ciprian Tănașescu
Verts/ALE	Michael Cramer, Jakop Dalunde, Keith Taylor

0	-
-	-

2	0
ENF	Marie-Christine Arnautu
NI	Bruno Gollnisch

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri

8.6.2017

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PESCUIT

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

referitor la guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre în contextul Agendei 2030 privind obiectivele de dezvoltare durabilă (2017/2055(INI))

Raportor pentru aviz: Jarosław Wałęsa

SUGESTII

Comisia pentru pescuit recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. salută comunicarea comună intitulată „Guvernarea internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre” (SWD(2016)0352), care recunoaște faptul că actualul cadru de guvernare a oceanelor nu este suficient de eficace și solicită luarea de măsuri mai concrete pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD); invită Comisia și statele membre să dezvolte în continuare măsurile concrete necesare pentru îndeplinirea obiectivelor declarate la nivel internațional;
2. solicită ca economia albastră să fie orientată către refacerea rezistenței comunităților din zonele litorale pentru a restabili potențialul de producție al activităților de pescuit, sprijinind astfel securitatea alimentară, reducerea sărăciei și gestionarea sustenabilă a resurselor acvatice vii; reamintește că înainte de punerea în aplicare a oricărei activități din sectorul economiei albastre, trebuie să se garanteze realizarea unei evaluări a impactului și un proces de informare și participare deplină a tuturor părților interesate; insistă asupra faptului că economia albastră trebuie să contribuie la realizarea ODD 14: conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor și a resurselor marine;
3. reamintește că sectorul pescuitului are o importanță enormă, fiind una dintre principalele activități umane tradiționale desfășurate în mediul marin, ceea ce înseamnă că este un element esențial al politicii maritime integrate; subliniază că pescuitul este sectorul cel mai afectat de celelalte utilizări și activități multiple care au loc pe mare, precum transporturile maritime și turismul, dezvoltarea zonelor urbane și litorale, exploatarea materiilor prime și a surselor de energie și mineritul marin, precum și de probleme de mediu cum ar fi poluarea marină (deșuri de plastic, plase de pescuit abandonate,

deversări de petrol, poluare fonică, deversări de apă de balast, extracția și explorarea necontrolată a petrolului și a gazelor etc.) și schimbările climatice (creșterea nivelului mării, creșterea temperaturii de la suprafața mării, inundarea zonelor litorale, creșterea acidității oceanelor etc.);

4. subliniază importanța conservării a cel puțin 10 % din zonele litorale și marine, în conformitate cu ODD 14.5 și cu Convenția ONU privind diversitatea biologică; ia act de faptul că zonele marine protejate au avantaje ecologice și socioeconomice și reprezintă un instrument important pentru gestionarea activităților de pescuit; reamintește în special importanța zonelor importante din punct de vedere ecologic și biologic și necesitatea prezervării acestora pentru a menține o bună funcționare a oceanelor și sănătatea acestora, precum și multiplele servicii pe care le oferă;
5. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că, potrivit unui studiu recent al Parlamentului, deși economia albastră ar putea avea un impact socioeconomic pozitiv (în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, venituri și valoarea adăugată brută), impactul asupra mediului este în general negativ, în ceea ce privește modificarea dinamicii litorale, poluarea marină, eutrofizarea, morfologia fundului mărilor, modificări ale habitatelor/ecosistemelor/biodiversității; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că povara cumulată a efectelor asupra mediului ar fi în detrimentul pescuitului;
6. invită statele să își îmbunătățească sistemele juridice pentru prezervarea oceanelor noastre; solicită recunoașterea la nivel internațional a conceptului de „daune ecologice” în cazuri de poluare marină, astfel încât să se poată solicita despăgubiri atunci când se constată că a avut loc o încălcare; solicită introducerea principiului lanțului responsabilităților, menit să stabilească persoanele responsabile de daunele cauzate mediului de-a lungul întregului lanț de comandă;
7. ia act de faptul că intensificarea activităților în zonele litorale și în apele marine necesită din ce în ce mai mult punerea în aplicare a amenajării spațiului maritim; invită Comisia să depună eforturi pentru elaborarea de orientări internaționale privind amenajarea spațiului maritim și să contribuie la extinderea zonelor marine protejate în toată lumea, cu finanțare prin intermediul programelor Orizont 2020 și LIFE;
8. subliniază că este nevoie de o abordare transsectorială, pentru a asigura sustenabilitatea resurselor și mări și oceane curate, în conformitate cu ODD 14; subliniază că sectorul pescuitului nu este singurul care are un impact asupra viitorului oceanelor;
9. subliniază că UE ar trebui să încerce să asigure faptul că prevederile privind pescuitul au un rol important în ceea ce privește viitorul instrument obligatoriu din punct de vedere juridic în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS) în materie de conservare și utilizare sustenabilă a diversității biologice marine în zonele din afara jurisdicțiilor naționale;
10. subliniază că este necesar să se facă progrese spre o abordare ecosistemică care să țină seama de principiul precauției și de toți factorii care influențează starea de sănătate a stocurilor de pește;
11. reamintește că Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”, care vizează atingerea stării ecologice bune, remarcă în special faptul că proprietățile și cantitatea deșeurilor

marine nu trebuie să provoace daune mediului litoral și marin (descriptorul 10); reamintește că plasticul și microplasticul, care reprezintă aproximativ 80 % din deșeurile marine, sunt dăunătoare pentru pescuit, iar UE va lansa în 2017 o strategie privind materialele plastice, în conformitate cu Agenda pentru 2030 și cu economia circulară; invită Comisia, statele membre și țările terțe să consolideze cadrul internațional, de exemplu, prin punerea în aplicare a planului de acțiune al G7 de combatere a deșeurilor marine;

12. subliniază importanța reacțiilor rapide pentru a combate speciile invazive, având în vedere impactul crescut al acestora și riscul pe care îl reprezintă pentru pescuit, productivitatea oceanelor și biodiversitate, precum și rolul pe care îl joacă în perturbarea ecosistemelor naturale; invită statele membre să consolideze cooperarea între ele și cu țări terțe, inclusiv prin acțiuni sincronizate și de cooperare, schimburi de informații, de date și de bune practici;
13. ia act de faptul că politica comună în domeniul pescuitului (PCP), pentru a proteja resursele marine și a evita supraexploatarea, ar trebui să asigure faptul că ratele mortalității prin pescuit sunt stabilite la niveluri care să permită refacerea stocurilor de pește și menținerea acestora peste nivelurile care pot să asigure producția maximă durabilă (MSY);
14. subliniază importanța creșterii și optimizării procentului de zone marine protejate, în lumina avizelor științifice și a obiectivelor de conservare, pentru a conserva cel puțin 10 % din zonele litorale și marine, în conformitate cu ODD 14.5;
15. ia act de faptul că UE este cel mai mare importator de pește și fructe de mare la nivel mondial și că o parte din capturi sunt importate din zone în care pescuitul este mult mai puțin sustenabil decât în apele UE; încurajează UE să folosească această poziție pentru promovarea unei creșteri a sustenabilității în toate bazinele maritime;
16. invită UE să promoveze și să protejeze, în cadrul negocierilor sale cu țările terțe cu privire la utilizarea sprijinului sectorial în acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil și în cadrul programării instrumentelor de ajutor pentru dezvoltare și al diverselor foruri internaționale, femeile implicate în activități de pescuit și în industriile conexe, inclusiv prin sprijinirea industriilor de prelucrare locale, prin stimularea unor prețuri echitabile pentru produsele pescărești prelucrate și prin asigurarea unui acces mai bun al femeilor implicate în activități de pescuit la sprijin public și resurse financiare;
17. invită UE, în conformitate cu PCP, să reducă la minimum impactul acvaculturii asupra mediului prin asigurarea unor surse sustenabile de hrană pentru pești și să promoveze cercetarea care se concentrează pe reducerea presiunii asupra stocurilor de pește sălbatic utilizate pentru producția de hrană pentru peștii de acvacultură;
18. ia act de faptul că Regulamentul UE pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) a generat progrese, dar punerea sa în aplicare în toate statele membre ar trebui să fie îmbunătățită și de faptul că este nevoie de o mai bună coordonare cu țările terțe pentru a se garanta că pe piața UE nu pătrund pești pescuiți ilegal; invită UE să își continue eforturile pe plan internațional pentru a convinge alte state de comercializare să ia măsuri similare pentru a închide piețele de pește pentru peștele pescuit în mod ilegal, nedeclarat și nereglementat;

19. îndeamnă toate statele să devină parte la instrumentele relevante din domeniul pescuitului, în special la Acordul de conformitate al FAO, la Acordul Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori și la Acordul privind măsurile de competența statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (PSMA), precum și să pună în aplicare pe deplin dispozițiile acestora și alte planuri internaționale de acțiune ale FAO;
20. solicită introducerea unui nou acord internațional cu privire la condițiile de muncă aferente sectorului maritim; reamintește că este necesar să se pună capăt tuturor formelor de sclavie care încă mai există la bordul navelor și subliniază impactul pe care îl pot avea condițiile de muncă neconforme asupra persoanelor, operatorilor economici și mediului marin;
21. reamintește că, pentru a combate în mod eficace pescuitul INN, este esențial să se asigure faptul că niciun tip de pește și fructe de mare provenite din aceste activități nu ajunge pe piețe; încurajează UE să promoveze, prin toate parteneriatele sale și în toate forurile internaționale, interzicerea peștelui și fructelor de mare provenite din pescuitul INN pe cât mai multe piețe cu putință, diminuând astfel rentabilitatea unor astfel de activități;
22. subliniază importanța continuării și extinderii parteneriatelor bilaterale pentru ca lupta împotriva pescuitului INN și a supraexploatării stocurilor de pește să fie eficientă; altfel, acțiunile UE ar putea avea un impact limitat asupra situației actuale;
23. insistă asupra unei mai bune coordonări și asupra unui parteneriat mai puternic între diferitele organisme relevante pentru a asigura o bună guvernare a oceanelor;
24. propune ca statele membre și țările terțe să fie mai coerente și eficiente în ceea ce privește controlul documentației privind capturile (certIFICATELE pentru capturi) și al transporturilor, pentru a se asigura că peștii au fost capturați legal; încurajează statele să ia măsuri pentru a asigura o mai bună coordonare între combaterea pescuitului INN și politica comercială și de piață; subliniază că UE ar trebui să promoveze, să sprijine și să pună în aplicare, în toate mediile internaționale, măsurile necesare pentru eradicarea pescuitului INN;
25. apreciază rolul UE de lider internațional în ceea ce privește realizarea unor progrese concrete în lupta împotriva pescuitului INN, precum și angajamentul său ferm de a pune în aplicare măsuri eficiente de combatere a pescuitului INN; reamintește eforturile UE de consolidare a acțiunilor sale internaționale de combatere a pescuitului INN la nivel bilateral, regional și multilateral, inclusiv prin continuarea dialogurilor bilaterale cu parteneri terți, prin utilizarea unor instrumente de urmărire a navelor și prin atribuirea unui rol mai important principalelor agenții internaționale, cum ar fi Interpolul; invită autoritățile statelor membre să sprijine în mod activ activitatea Comisiei privind crearea unui instrument electronic pentru gestionarea certificatelor de captură;
26. salută progresele înregistrate de UE în ceea ce privește dimensiunea externă a PCP; subliniază că această dimensiune, inclusiv acordurile internaționale și de parteneriat, reprezintă un instrument important prin care se pot promova standardele sociale și de mediu ale UE și dispozițiile sale de combatere a pescuitului INN la nivel internațional;
27. remarcă faptul că Inițiativa pentru transparența în domeniul pescuitului (FITI) a adoptat recent un standard global; încurajează statele să-și depună candidatura pentru a adera la

FITI; solicită UE și statelor sale membre să sprijine această inițiativă;

28. insistă asupra faptului că guvernanta internațională a oceanelor ar trebui, printre altele, să aplice următoarele principii:

- (a) necesitatea adoptării unei abordări descentralizate și regionalizate, precum în cazul planurilor de gestionare a pescuitului;
- (b) necesitatea unei abordări incluzive, menite să asigure implicarea corespunzătoare și sprijinul multiplelor părți interesate transsectoriale, inclusiv al reprezentanților sectorului pescuitului artizanal și la scară mică și al partenerilor sociali, în toate etapele, de la elaborarea măsurilor până la punerea lor în aplicare, prin intermediul consiliilor consultative;
- (c) necesitatea de a asigura faptul că avizele consiliilor consultative sunt integrate în deciziile și acțiunile finale;
- (d) necesitatea efectuării unor evaluări ale impactului asupra mediului și ale impactului strategic, pe baza unor date care sunt cât se poate de exacte și a celor mai bune avize științifice, asigurând totodată sustenabilitatea socioeconomică și ecologică, precum și preservarea și refacerea stocurilor de pește;
- (e) necesitatea cartografierii fundului mării pentru a introduce un sistem de gestionare și protejare a ecosistemelor vulnerabile;
- (f) necesitatea preluării conducerii în ceea ce privește consolidarea organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului, pentru a îmbunătăți performanța acestora, inclusiv prin intermediul organismelor independente, pentru a se asigura punerea deplină în aplicare a recomandărilor lor și sustenabilitatea;

29. atrage atenția asupra faptului că Oceanul Arctic central nu este acoperit de sistemele internaționale de conservare sau de gestionare; subliniază necesitatea unei abordări coordonate a Uniunii Europene și a statelor membre în ceea ce privește prevenirea pescuitului nereglementat în Oceanul Arctic;

30. solicită o mai bună cooperare între organizațiile regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) și îndeamnă părțile contractante să se asigure că acestea dispun de suficiente resurse și sunt bine consolidate;

31. invită ORGP:

- (a) să efectueze în continuare cu regularitate evaluări independente ale performanțelor și să pună pe deplin în aplicare recomandările din aceste evaluări ale performanțelor;
- (b) să pună în aplicare pe deplin recomandările în urma celei de-a doua reluări a Conferinței de revizuire a Acordului Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pești anadromi și stocurile de pești mari migratori;
- (c) să armonizeze măsurile, în special măsurile de monitorizare, control, supraveghere și asigurare a aplicării, inclusiv să convină asupra unor penalități și sancțiuni disuasive;

32. invită UE să urmeze principiul conform căruia alocarea resurselor piscicole trebuie să țină seama de impactul ecologic și social, de nevoile de securitate alimentară ale țărilor în curs de dezvoltare și de aspirațiile acestora de a-și dezvolta propriile activități de pescuit, asigurând în același timp un nivel sustenabil al pescuitului care să nu ducă la depășirea capacității de pescuit în conformitate cu obiectivele stabilite în ODD14;
33. ia act de importanța majoră a asigurării existenței unor date exacte în sectorul pescuitului, aceasta fiind o condiție prealabilă esențială pentru realizarea unei bune guvernante a oceanelor; subliniază că trebuie asigurate resurse financiare adecvate și realiste pentru a garanta acest obiectiv; consideră că este necesar să se îmbunătățească cooperarea și coordonarea cu partenerii internaționali pe baza exemplului Rețelei europene de observare și date privind mediul marin (EMODnet) și în conformitate cu comunicatul G7 de la Tsukuba;
34. așteaptă cu interes propunerile Comisiei pentru coordonarea activităților UE de cercetare și observare cu partenerii internaționali și examinarea modalităților de îmbunătățire a calității cercetării, printre altele prin extinderea instrumentelor și activităților UE de cercetare și observare existente, inclusiv a EMODnet, pentru a crea o bază de date comună, a Programului european de observare a Pământului (Copernicus), a Sistemului european global de observare a oceanelor (EuroGOOS) și a inițiativei de programare în comun „Mări și oceane productive și sănătoase” (JPI oceane), în vederea creării unei rețele internaționale de date în domeniul marin și maritim;
35. reamintește că unul dintre obiectivele strategiei de „creștere albastră” este de a îmbunătăți cunoștințele în materie de oceanografie; invită Comisia și statele membre să propună parteneriate în domeniul cercetării și al științei marine cu actorii internaționali și să le intensifice pe cele deja existente, cum ar fi BLUMED;
36. solicită deplina autorizare juridică și integrarea la nivel european a tehnicilor de pescuit inovatoare, dovedite și selective, care ar trebui monitorizate în strânsă cooperare cu instituțiile științifice și fără protecționism național;
37. solicită mai multe investiții în domeniul cercetării științifice pentru a înțelege mai bine oceanele noastre; ia act de faptul că 95 % din suprafața acoperită de acestea nu a fost încă explorată;
38. solicită ca în cadrul „economiei albastre” să nu fie permisă nicio activitate care implică daune economice, sociale sau de mediu pentru activitățile de pescuit artizanal și la scară mică, care reprezintă sectoare esențiale, atât pentru comunitățile din zonele litorale, cât și în ceea ce privește garantarea suveranității alimentare a popoarelor;
39. sprijină continuarea Declarației de la Galway din 2013 și încurajează instituirea unei astfel de cooperări cu alte țări;
40. subliniază importanța partajării datelor și rezultatelor cercetărilor legate de științele și tehnologiile marine cu comunitățile științifice din alte țări; subliniază că promovarea continuării investițiilor în știința marină în alte țări terțe și crearea de rețele internaționale în care rezultatele și informațiile pot fi partajate sunt foarte importante pentru dezvoltarea unui pescuit mai sustenabil, pentru o mai bună gestionare a mediului marin și pentru soluționarea problemelor comune ale oceanelor;

41. îndeamnă Consiliul și Comisia să pregătească un cadru financiar multianual robust pentru perioada de după 2020, în conformitate cu obiectivele care urmează să fie adoptate.
42. consideră că asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru flota de pescuit a UE este extrem de importantă, mai ales având în vedere standardele înalte de mediu ale UE și reglementările legate de sustenabilitate pe care aceste nave trebuie să le respecte;
43. insistă ca UE să promoveze aceleași standarde de mediu pentru pescuit care trebuie respectate de navele UE, în cadrul forurilor internaționale și al cooperării bilaterale pentru a nu își pune propria flotă în situația de a se confrunța cu dezavantaje de sustenabilitate economică;
44. ia act de importanța biodiversității, aceasta reprezentând piatra de temelie a oceanelor noastre și jucând un rol esențial pentru menținerea productivității și funcționalității ecosistemelor marine.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	30.5.2017
Rezultatul votului final	+: 23 -: 1 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Linnéa Engström, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Annie Schreyer-Pierik, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Membri supleanți prezenți la votul final	Ole Christensen, Rosa D'Amato, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon, Nils Torvalds
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	John Stuart Agnew, Paloma López Bermejo

VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

23	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
ECR	Remo Sernagiotto, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
EFDD	Rosa D'Amato
ENF	Gilles Lebreton
PPE	Alain Cadec, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Carlos Iturgaiz, Verónica Lope Fontagné, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Jarosław Wałęsa
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Ole Christensen, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström, Ian Hudgthon

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

1	0
GUE/NGL	Paloma López Bermejo

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	28.11.2017
Rezultatul votului final	+: 56 -: 1 0: 5
Membri titulari prezenți la votul final	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaecker, Stefan Eck, Bas Eickhout, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Renate Sommer, Claudiu Cîprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
Membri supleanți prezenți la votul final	Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Martin Häusling, Jan Huitema, Peter Jahr, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Younous Omarjee, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor, Tiemo Wölken
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Richard Ashworth, Pál Csáky, Marco Valli, Tomáš Zdechovský

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ

56	+
ALDE	Catherine Bearder, Jan Huitema, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Frédérique Ries
ECR	Mark Demesmaeker, Arne Gericke
EFDD	Marco Valli
ENF	Sylvie Goddyn
GUE/NGL	Stefan Eck, Eleonora Forenza, Kateřina Konečná, Younous Omarjee
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Pál Csáky, Angélique Delahaye, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Peter Jahr, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Tomáš Zdechovský
S&D	Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Daciana Octavia Sârbu, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Martin Häusling, Bart Staes, Keith Taylor

1	-
EFDD	Julia Reid

5	0
ECR	Richard Ashworth, Julie Girling, Bolesław G. Piecha, John Procter
PPE	Andrzej Grzyb

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri